

TimeOut

BARCELONA

#623

MARÇ 2022

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Charlie Pee

D'humor càustic
i irreverent, és
un dels noms més
cobejats de la
nova comèdia

De què rius?

Què li fa gràcia,
a la generació
que està sacsejant
l'humor català?

Palau de la Música Catalana

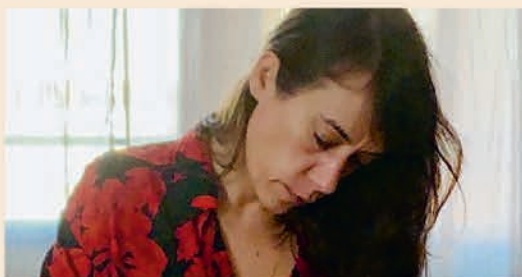
1 sessió

50 €*
4 sessions
200 €**

Il·lustrades

Quatre tallers de dibuix relacionats
amb concerts en viu

Març i abril de 2022

Mariona Cabassa

— dibuixa —

The fairy queen
de Purcell

Amaia Arrazola

— dibuixa —

*La consagració de la
primavera* de Stravinsky

Violeta Noy

— dibuixa —

Piano improvisat amb
Gabriela Montero

Sonia Pulido

— dibuixa —

Variacions Goldberg
de Bach

* El preu inclou concert i taller de dibuix de 3 h de duració. ** El preu inclou quatre concerts i quatre tallers de dibuix.

Més informació a www.palaumusica.cat/illustrades

Amb la col·laboració de:

Sumari

Març 2022

Quatre barres

Clavem el colze al taulell de quatre novetats que aposten pel bar de barri de tota la vida

PÀGINA 34

L'illa verda

Enguany, Irlanda és una festa: des del centenari d'Ulisses al Sant Patrici més massiu de la història

PÀGINA 42

SHUTTERSTOCK

Let's dance!

Les sales de L'Hospitalet acullen els concerts d'un Let's Festival carregat de propostes delicioses

PÀGINA 24

Jimena Amarillo

Tramendu

IRENE FERNÁNDEZ

06. A la ciutat **16.** Les cares de l'humor **22.** Matar zombis... 'Check!' **24.** Cultura: Hora de fer l'Hindie. Entrevistes a Xarim Aresté i Joachim Trier. Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions **38.** Coses per fer: Escallem Barcelona **44.** Time In: Sèries, videojocs i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

Els éssers humans som unes bèsties ben curioses. Sovint reaccionem a la interacció amb altres congèneres eixamplant els llavis i mostrant les dents. De vegades, fins i tot emetem uns sons explosius que ens surten des del fons del pit i que en comptades però memorables ocasions ens causen el vessament involuntari de fluids. Som els únics animals que riuen? Potser no, però el que sí que és segur és que el (bon) humor ens fa més humans.

Ara, a Barcelona, podem gaudir del talent d'una nova generació d'humoristes, diversa i procaç, que omple la ciutat de xous de *stand-up comedy* de molts quirats i que té com a principal altaveu els podcasts i les xarxes socials. Sense vergonya ni pudor i amb molta molta barra, trinxen la realitat per provocar-nos rialles i per fer-nos remoure, amb aquell puntet d'incomoditat, a la cadira. I tenen raó: la vida és tan seriosa que cal que hi hagi gent que se'n foti de tot.

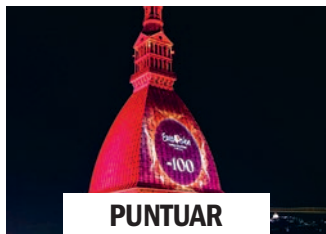
ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

DESINTOXICAR

Exorcitzeu l'amor tòxic el 25 de març a L'Auditori amb **Amor Odi Radioshow**, un xou de Hidden Track i Radio Primavera Sound farcit de veus estel·lars.

PUNTAU

Prepareu-vos pel festival de la cançó europea amb **Eurovision Pre Party** a l'Apolo el 26 de març. Amb vint artistes representants de diversos països!

EXCAVAR

EL CCCB enceta el festival **Subsol** dirigit per Kiko Amat i dedicat a la cultura popular i subterrània. El 3 de març, amb Juarma, Bebegrande i El Mundo Today.

TimeOut
BARCELONA

Conseller Executiu
Eduard Voltas
Directora General de Negoci
Mabel Mas
Directora
María José Gómez

Cap de redacció
Borja Duñó
Editors
Ricard Martín, Eugènia Güell i Rita Roig
Director d'art
Diego Piccininno
Disseny
Anna Mateu

Directora d'innovació
Marina Quer
Director d'operacions digitals
Àlex Martínez
Directora de negoci
Carlota Falco
Directora comercial
Aroa Cervantes
Cap de Branded Content
Begoña Garcia
Social Media Manager
Laura Mesa
Rble. de CRM i AdOps
Henar Pérez
CRM
Júlia Porto
Màrqueting i comercial
Clara Narvion, Mercè Llubera, Mireia Figueras
Coordinadora de publicitat i operacions
Vanessa González

Rble. Finances
Marta Tapia
Finances
Guillem Catena
Operacions
Marta Roca

Han col·laborat en aquest número
Textos: Laia Beltran, Andreu Gomila, David Himelfarb, Serrellizados, Àlex Montoya, Joan-Albert Ros
Fotografia: Scott Chasserot, Irene Fernández, Iván Giménez
Correcció de textos: Núria Garcia Caldes, Txell Coll

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Chris Ohlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Relial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Imperial, 14
28005 Madrid
696 840 674
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripcions
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

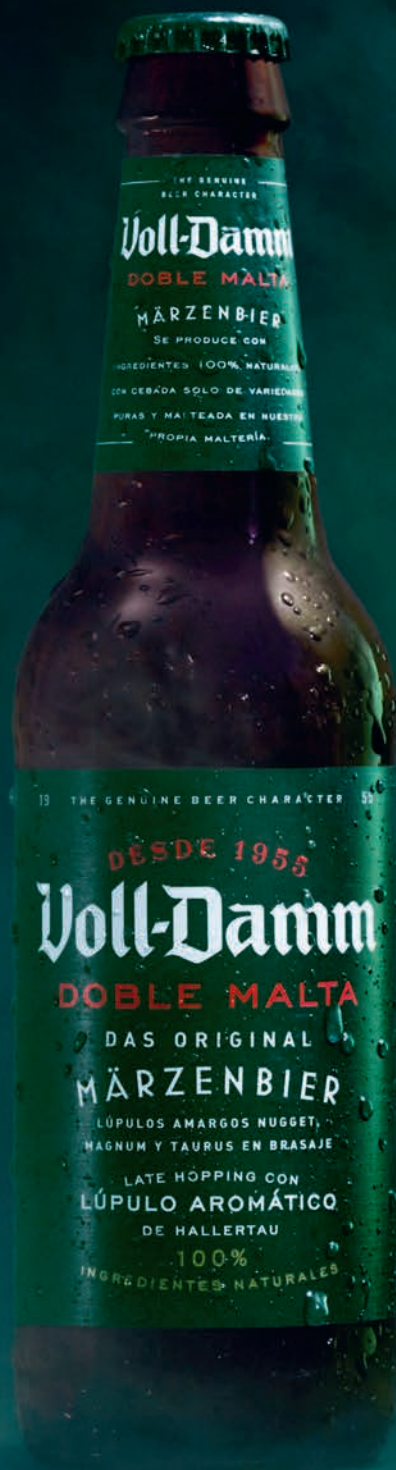
Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per: **PGD**

Imprimim en paper reciclat i tractat amb materials 100% compostables

Portada: **IRISNEGO**
(Fotografia: **SCOTT CHASSEROT**)

**NO
AMIG,
NO TOTES LES
CERVESES SÓN
IGUALS.**

Voll-Damm en recomana el consum responsable. 7,2°

A la ciutat

De cases barates a museu de l'habitatge obrer

Aquestes casetes del Bon Pastor són memòria obrera de Barcelona. La *Rita Roig* hi ha entrat per descobrir com es transformaran en un museu i nous equipaments per al veïnat

ENVOLTADES DE PISOS alts, les cases barates del Bon Pastor semblen haver-se quedat congelades en el temps. En el seu moment, se'n van construir 784 per acollir els migrants que venien de Múrcia, Andalusia i Extremadura a buscar feina coincidint amb l'Exposició Universal del 1929. Moltes han quedat abandonades, però en d'altres encara hi viuen famílies que aviat seran reallotjades en habitatges socials. Salvador Angosto, veí del Bon Pastor i activista social, va néixer en una

d'aquestes cases de 40 metres quadrats on va conviure amb dues famílies més fins que es va casar. "Les condicions, vistes amb perspectiva, eren miserables", explica. "Però era la nostra normalitat". Per això "la vida era solidaritat i la casa començava al carrer", recorda.

Ara, quatre d'aquestes construccions es convertiran en un museu de l'habitatge obrer. El projecte, liderat pel MUHBA, recrearà la distribució i el mobiliari de les cases barates en quatre moments històrics (el 1929, dels anys 50 als 70, dels 70 als 90 i l'actualitat)

amb l'ajuda de les fotografies, els objectes i el testimoni oral dels veïns que hi han viscut.

Altres cases es convertiran en equipaments per al barri: una sala d'actes, un arxiu, espais de reunió i zones verdes. Salvador Angosto està satisfet: "El barri ha crescut en població, i també en espais verds i comunitaris. El museu és la cirereta del pastís". Considera que és crucial preservar la memòria obrera del barri, de la qual la seva família ha format part: "Estic convençut que els meus pares i la meva àvia haurien donat el vistiplau a aquest projecte", diu. ■

© Sílvia Poch

Crim i càstig

de Fiódor Dostoievski
adaptació i direcció
Pau Carrió

Del 23 de febrer
al 3 d'abril
Montjuïc

°Sabadell
Fundació

★
ESTRELLA
GARA

3

CATALUNYA
RÀDIO

LA VANGUARDIA

TimeOut
BARCELONA

l'liure

ÉS LLEGENDA

“Amb el reggaeton no puc”

La Zoe Royuela, de 12 anys, presenta ‘Noies atrevides’, un podcast on entrevista dones de la indústria musical

TÉ 12 ANYS, fa primer d’ESO i ja presenta un podcast. Es diu *Noies atrevides* i hi entrevista dones de la indústria de la música, a qui sempre pregunta si treien bones notes. Artistes com Mourn, Koko-Jean Davis i Abba The New Experience ja han passat pel seu programa setmanal i han respost a les seves preguntes. Potser perquè té uns pares melòmans, ha cultivat uns gustos musicals diferents als dels seus companys i companyes: “Amb el reggaeton no puc”, confessa. La Zoe Royuela prefereix coses més *retro*.

Els teus pares es dediquen a la indústria de la música. Hi ets aficionada?

Sí, la veritat és que a casa tenim un *overbooking* que... Sí, des de petita he viscut amb la música.

I t’agrada la música que escolten els teus pares o tens altres preferències?

Jo escolto moltes coses antigues, m’encanten. El heavy metal no m’agrada, per exemple, perquè em posa nerviosa, però hi ha altres coses que ens agraden tant als meus pares com a mi.

Per exemple...?

Los Pecos, Pedro Marín, Fórmula V, Georgie Dann, Julio Iglesias...

El teu pare va ser impulsor i coguionista del documental de Parchís, que eren més o menys de la teva edat.

No els escolto gaire, però m’encanta veure’n les pel·lícules. El documental l’he vist unes quantes vegades i m’agrada, crec que llavors les noies tenien la meva edat.

Com tries les dones que entrevistes?

Els meus pares m’ajuden, a més ara ens estem obrint a altres temes, més enllà de la música.

Quines entrevistes publicaràs pròximament?

Tenim previst publicar les que he fet a Nerea Rodríguez (d’OT 2017 i *La llamada*) i a Tania Lozano de Ladilla Rusa.

A qui t’agradaria molt entrevistar?

A Amaia Romero.

I de música actual què més t’interessa?

Carolina Durante, La La Love You, Axolotes Mexicanos... però estic més amb el tema antic! ■ *Borja Duñó*

dansa

metropolitana ■

**Del 10 al 27
de març de 2022**

www.dansametropolitana.cat
#DansaMetropolitana

Badalona
Barcelona
Cornellà
El Prat

Esplugues
Granollers
L'Hospitalet
Sabadell

Sant Cugat
Santa Coloma
Terrassa
Viladecans

LA BOTIGA DEL MES

Un colmado de
Sant Antoni on
reviuen objectes
trobat

MARIA DIAS

Mignon

MAI MIREM NOMÉS una cosa. Sempre mirem la relació entre les coses i nosaltres mateixos. Aquestes paraules que John Berger va deixar escrites a l'assaig *Modos de ver* ressonen en el nou projecte de la fotògrafa Maria Dias. Acostumada a disparar per caçar els instants decisius, ara aparca la càmera i centra la seva mirada en aquells objectes que poden perpetuar un instant de felicitat diària. Un got de vidre? Un plat de porcellana? Una il·lustració? Una tauleta de fusta? Un llibre d'art?

A Mignon, la Maria desa el píxel i s'abraça a la fisicitat d'un elegant joc de cafè art-déco, d'una antiga bossa de vímet, d'unes estovalles florides que algun dia van ser unes cortines o d'una làmpada que ha perdut el compte dels segons que ha il·luminat vides alienes. La màgia d'aquest petit espai de Sant Antoni va molt més enllà de les coses belles i útils que ofereix, va del poder de mirar i reconèixer-se en tot el que ens envolta. Sobretot, en el gest més senzill, quotidià i íntim. I són aquests gestos els que omplen un colmado d'objectes trobat tan afrancesat i musical com qui hi dona vida. ■ **Laia Beltran**

→ Parlament, 38. M: Sant Antoni.

@mignoncolmado

**La màgia
d'aquest
espai va
molt més
enllà de
les coses
belles i
útils que
ofereix**

L'APARADOR

Reciclable, vegà i... de disseny. Visca el suro! Per **Laia Beltran**

↑ **Pura geometria**

Darrere de Pell d'Arbre hi ha una artista portuguesa –establerta a València– que reconverteix el suro en petits accessoris minimalistes.

→ Arracades. 21,50 €. @pelldarbre

↑ **A tot color**

El suro us sembla avorrit? Això és perquè no coneixeu Studio Cork, que proposa bosses de pell il·lustrades fetes per artesans portuguesos.

→ Bossa Lisbon Tram 28. 125 €. studiocork.com

↑ **Una bona petjada**

Socs, botins, mocassins... Qualsevol tipus de sabata pot portar una sola de suro, l'especialitat de la marca madrilenya Suela.

→ Sabata Nathalie. 162 €. suelashoes.com

Més moda a [timeout.cat/botigues](https://www.timeout.cat/botigues)

RUMORS OUT

És segur carregar el mòbil al metro?

Ens poden hackejar el terminal mentre el carreguem? Verificat ens ho explica

NO HI HA estudis que demostrin que la bateria del mòbil s'acaba sempre en els moments més inoportuns, però tots sabem que és així. Per això, un espai on passem de mitjana 37 minuts al dia pot semblar idoni per aprofitar i omplir la bateria: el transport públic. No totes les línies de metro ni d'autobús ofereixen aquesta opció actualment a Barcelona, però des del 2015 s'han anat introduint progressivament entrades USB i es preveu que cada vegada n'hi hagi més. I amb l'arribada del servei, els rumors: és segur carregar el mòbil en espais públics? Ens poden hackejar? Quins perills hi ha?

Risc 'a priori' nul

La majoria d'entrades USB tenen quatre clavilles interiors, també anomenades *pins*, dues de les quals serveixen per transportar dades i les altres dues per proporcionar energia, com explica Helena Rifà, directora del màster de ciberseguretat i privacitat de la Universitat Oberta de Catalunya. En el cas de Barcelona, l'Àrea de Tecnologia de TMB confirma que a les entrades USB del transport públic "només se subministra energia i en

cap moment hi ha transferència de dades mitjançant el connector". Per tant, *a priori*, el risc de hackeig és pràcticament nul.

Què és el 'juice jacking'?

El *juice jacking* consisteix a "manipular els llocs de càrrega públics modificant els pins

que estan destinats a la transferència de dades", explica Ruth García, tècnica de ciberseguretat de l'Institut Nacional de Ciberseguretat. D'aquesta manera, l'atacant "introdueix un petit dispositiu que permet extreure o introduir dades"; així, podria copiar les dades del mòbil o "introduir un programa maliciós" que, per exemple, podria enregistrar tot el que tecleja l'usuari. Tanmateix, TMB assegura que "han verificat a través del proveïdor" dels equips de càrrega que estan "dissenyats amb tecnologia anti-hackeig". Segons Antonio Nappa, enginyer informàtic i professor associat de la Universitat Carlos III, un atac d'aquest tipus tindria un "cost exagerat" i "no valdria la pena" perquè hi ha altres formes més fàcils d'obtenir informació nostra. ■

Descobreix-ne més detalls a timeout.cat/hackeig-metro

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Una xarxa de carrils bici com la de Milà

Malgrat ser la capital del disseny, Milà encara és percebuda com una ciutat grisa i industrial, i aquesta és una imatge que vol canviar d'aquí al 2035, moment en què haurà completat el seu pla per vertebrar la ciutat i els afores amb 750 km de carrils bici. Que aquí també en tenim, esclar, però sense una aposta tan contundent com aquesta, que suposa una inversió de 240 milions d'euros que es traduirà en 24 rutes ciclistes per la ciutat: n'hi haurà quatre que seran circulars, setze de radials i quatre més seran vies verdes. Aquesta xarxa connectarà escoles, empreses, hospitals, parcs i museus amb el centre de la ciutat i alguns municipis veïns. No cal ni detallar la colla de beneficis de salut ambiental que això suposarà per als milanesos. I ens fa morir d'enveja, també, que es creïn corredors verds que protegiran la biodiversitat i la seguretat dels ciclistes, perquè cotxes i bicicletes no hauran de compartir la mateixa carretera.

■ Time Out Barcelona

L'Hostafrancs de Laia Manzanares

L'Eugènia Güell passeja amb l'actriu pels carrers de la seva infantesa i es queda amb ganes de tastar el seu brou

LA LAIA MANZANARES és molt de casa. D'on t'agraden les braves? "És que no en faig gaires..." A quin restaurant vas un dia especial? "És que no hi vaig quasi mai". Brous, truites de patates i molta pasta. A la Laia li encanta cuinar a casa per a les seves amigues. És al·lèrgica a una proteïna dels vegetals i l'única fruita que pot menjar és la pera, però la cuina l'omple i la relaxa; l'altre dia va anar a comprar unes cassoles i li agrada tenir ganivets que tallin bé.

I quan surt de casa, on va? Posa els peus al que més s'hi assembla, que són els carrers de la Bordeta i d'Hostafrancs, i potservir a fer una cervesa a les zones verdes de Can Batlló, puja a Montjuïc caminant o aprofita quan un cap de setmana al mestallen la carretera de Sants per passejar-hi. "És el carrer de compres més llarg d'Europa!" La vida de la Laia passa a casa seva i una mica a tot arreu: "El que més m'agrada d'aquesta zona és que està al mig de molts barris".

Els carrers d'infantesa

Ara, que viu molts mesos a Madrid per feina, tot el que li queda a Sants són records de la vida que hi havia viscut: "És on he crescut, on m'he escapat de casa per primer cop...". Quan torna fa noves acrobàcies a la cuina i busca els moments al voltant de la taula amb la gent

que estima. Els peus a Madrid, però el cor a Barcelona. La conversa amb ella sobre el seu barri i la seva infantesa et fa pensar en tot el que t'emportes quan marxes. Què recordes d'una ciutat quan la trobes a faltar?

Nous personatges

Ara ha tornat de Madrid per rodar una sèrie per a Netflix, encara sense data d'estrena, que es diu *La noche más larga*. També la veureu protagonitzant *La desconocida*, una pel·lícula dirigida per Pablo Maqueda. "És un thriller molt potent!" A Madrid s'hi sent bé, i és on hi ha la majoria de producció audiovisual, però li agrada tornar a casa: "Hi ha alguna cosa que em fa estar tranquil·la".

"M'agrada que aquesta zona estigui enmig de molts barris"

Centre Cívic Cotxeres de Sants

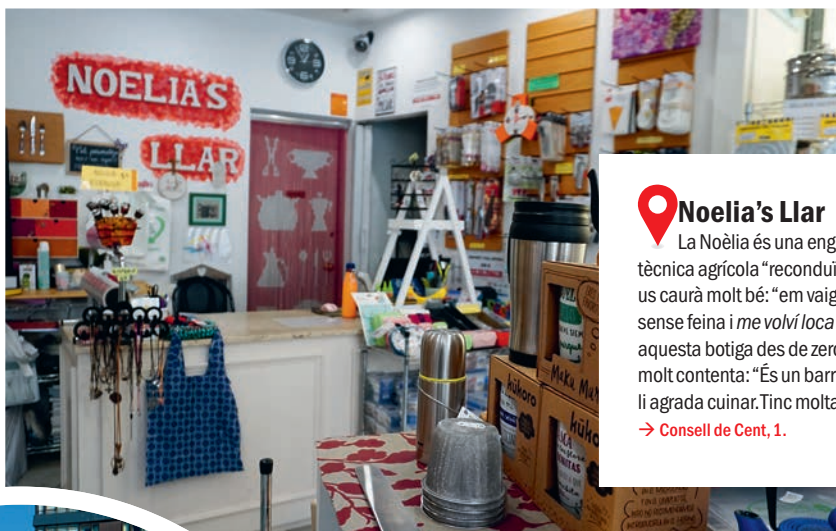
"És una mica casa perquè hi he passat moltes hores de la meua vida". Al teatre d'aquest centre cívic, la Laia hi ha ballat, cantat, assajat els recitals de Nadal i els concerts de fi de curs: aquí va fer els primers passos cap als grans escenaris!

→ Carrer de Sants, 79.

Patisserie Abril

"Hi anava el meu avi quan era jove i tots els pastissos que mengem són d'allà!" Especialistes en mousses de gustos exòtics i ensaimades de cabell d'àngel... o per encàrrec, del que sigui!

→ Creu Coberta, 17.

Noelia's Llar

La Noèlia és una enginyera tècnica agrícola "reconduïda", i us caurà molt bé: "em vaig quedar sense feina i *me volví local*". Va crear aquesta botiga des de zero i n'està molt contenta: "És un barri de gent que li agrada cuinar. Tinc molta sort!".

→ Consell de Cent, 1.

Parc de l'Espanya Industrial

És on anaven amb l'escola a jugar a bàsquet i on de petita es tirava pels tobogans del "mític" drac de metall. "Ara està tancat, però podies entrar-hi per la boca i sortir-ne per la cua! Era molt divertit".

→ Muntadas, 1.

Laia Manzanares

Del 1994. Actriu de cinema, televisió i teatre. L'has vist a *Merlí* (2016-2018), i entre d'altres obres va actuar a *Temps salvatge* al TNC (2018).

→ @laiamanzanares

FOTOS: EUGÈNIA GUÉLL

Pastamore

Dins del Mercat d'Hostafrancs hi trobareu aquest temple de la pasta fresca italiana: raviolis, espaguetis, macarrons, pots de tomàquet i el preferit de la Laia Manzanares: els nyoquis.

→ Mercat d'Hostafrancs. Creu Coberta, 93.

TIR AL PLAT

Colomí amb tripa de bacallà

TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– uns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

SERGI DE MEIÀ –el xef i el restaurant– han tornat a Barcelona. I que un dels grans impulsors del km 0 i l'*slow food* reobri la paradeta és un motiu d'alegria. Encara més si tenim en compte que ha radicalitzat la seva pràctica i filosofia: ell mateix porta la majoria dels productes del seu poble

(Vilanova de Meià) i rodalies, i mitjançant estricta temporalitat reinventa plats de llibres de cuina catalans de fa 500 anys o de l'any passat. Com aquest mar i muntanya, de personalitat abasagadora i alhora delicada. ■ **Ricard Martín**
→ Laforja, 83. Plat: 21 €. 93 001 79 66.

Cuixa!

La cuixa del colomí –no és un au de caça, és un extraordinari colomí del Bages, criat amb veces– s'ha confitat amb oli, romaní, farigola i sal abans de guisar-la.

El fajol

Feu una queixalada amb colomí, tripes i fajol. Notareu una estrebada picant, que arrenca forta i crocant i després se suavitza. El cruix ve del mateix fajol que ha alimentat el colomí. Un plat que tanca el cercle!

La tripa

És una recepta de principis del segle XX, adaptada del llibre de Jordi Tresserras *Cuina de mar i muntanya, Costa Brava sud* (2021). La tripa de bacallà, guisada amb fesols de Santa Pau, ja és un platàs en si.

I pit!

El pit del colomí se serveix només marcat i després fumat amb llenya d'oliviera de Cal Tapis, que porta el mateix Sergi de Vilanova de Meià (ell recull i transporta quasi tota la teca!). Té una textura de greix melós similar al magret, però molt més potent.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

Nois de l'*upper* Diagonal en patinet:
–**Me sé de un menú del día aquí al lado que solo cuesta 20 euros.**
–¡Vamos!

Dues dones grans rient al bus:
–**Dijous vinent ja ens podrem treure la mascareta.**
–**Jo no me la trec! Que ara fa fred, i quan arribi l'estiu ens la tornem a posar!**

Unes noies a Les Corts:
–**Tia, tinc tos!**
–**No et preocupis, quan m'emborratxo em passa.**

Història al bar:
–**España es España desde los romanos. Y si me apuras, desde un poco antes.**

En tens de bons? Comparteix els teus **#sentitalcarrer** a **@TimeOutBCN**

EL MÓN VIST PER TIME OUT

Les millors notícies d'aquest mes
dels nostres editors d'arreu del planeta

SHUTTERSTOCK

Parcs naturals com a antídota

CANADÀ

Un nou programa a quatre províncies canadenques (Colúmbia Britànica, Ontario, Saskatchewan i Manitoba) permetrà als metges prescriure parcs nacionals. La iniciativa vol que els doctors puguin oferir als pacients un Parks Canada Discovery Pass gratuït. Reduir l'estrès i la pressió arterial alta, netejar els pulmons i augmentar l'esperança de vida sembla, si no una cura, almenys un antídota per a gairebé qualsevol dolència. I els beneficis no es limiten als adults: els nens també poden gaudir d'una millor forma física i d'índexs més baixos d'asma i depressió. En prenem nota? ■ *Ed Cunningham*

INTERNACIONAL

Ciutats europees s'omplen d'abelles

La població d'abelles al món ha caigut en picat. I tenint en compte que pol·linitzen setanta de les cent espècies de cultius que alimenten la majoria dels humans, cal posar-hi remei. Per sort, hi ha ciutats com Ljubljana que s'esforcen a instal·lar arnes als terrats. N'hi ha també a París i a Londres, però cal que augmentin la vegetació perquè això tingui sentit. Com fa Alvéole, que instal·la ruscs a edificis dels EUA i inverteix en la plantació de flors silvestres, com haurien de fer tots els apicultors.

■ *Sophie Dickinson*

SHUTTERSTOCK

ANTÀRTIDA

Glàmping futurista al Pol Sud

Busqueu una experiència diferent? Aquestes càpsules acaben d'aterrar a l'Antàrtida, en un càmping anomenat Echo obert per l'agència de viatges White Desert a les planes gelades del Pol Sud. Les càpsules, d'estil retrofuturista i, esclar, climatitzades, tenen finestres del terra al sostre per gaudir del paisatge gelat des del llit, i estan preparades perquè es puguin desmuntar sense deixar cap rastre. On és la trampa? Una acampada de sis dies costa uns 60.000 euros per persona i potser tampoc ens cal urgentment un Martini amb gel mil·lenari, oi? ■ *S.D.*

WHITE DESERT

Les cares de l'humor

L'escena d'humor de Barcelona bull de talent i irreverència. L'oferta de monòlegs, 'open mics' i espectacles de comèdia creix sense parar. I per acabar-ho de rematar, aquest mes veurem debutar l'In Risus, el primer festival d'humor de la ciutat. Però, què fa gràcia a la gent que ens fa riure? Els hi preguntem!

Per **Rita Roig** Fotografia **Scott Chasserot**

RIURE DAVANT DEL MIRALL

Març Llinàs

El Març Llinàs es va iniciar en el món de l'*stand-up* motivat per un monòleg de Tig Notaro. "Aquesta humorista, just després que li diagnosticassin càncer de mama, feia broma sobre tenir un tumor a cada pit. Em va semblar brutal", explica. S'ha criat amb *sitcoms* com *Friends* i *The office*. Més enllà de les sèries i els monòlegs, li fan gràcia les bromes absurdes i que posen contra les cordes el seu sistema de valors. "Potser per això em fa gràcia l'humor trans, perquè formo part d'aquest col·lectiu i m'agrada poder riure del que visc en el meu dia a dia".

→ @mars.llinas

LA TEVA FEMINAZI DE CONFIANÇA

Ana Polo

"Faig humor de tot allò que m'indigna, m'enfada i em crea impotència", diu Polo. Ella no va tenir clar sempre que es volgués dedicar a la comèdia: "M'agradava la comunicació i volia fer tele. El meu referent era Maria Teresa Campos! Ella tenia *Día a día* i jo volia fer un programa que es digués *La tarde con Ana*". És amant de la ironia i no suporta l'humor físic: "No he rigut mai amb un esquetx del Tricicle". Les persones que més la fan riure en el seu dia a dia són el seu pare, la seva nòvia i la Maria Rovira, la seva "*partner in crime*" amb qui presenta el podcast *Oye Polo*.

→ @anapolo

Oye Polo

El podcast d'Oye Sherman i Ana Polo a Radio Primavera Sound barreja el feminisme i humor

Tomàs Fuentes, mestre de cerimònies

DE FER GUIONS per a Buenafuente a tenir un xou d'humor propi. Fuentes domina l'ecosistema de l'humor de pam a pam i per això li han encarregat el cartell de l'In Risus KM.0.

És possible guanyar-se la vida fent riure la gent?

És complicat! Però sí, és possible. A Barcelona hi ha gent que s'hi dedica, ara mateix. L'accés a internet ens permet accedir a especials d'arreu del món, i les xarxes socials fan que sigui més fàcil fer-te notar. També hi ajuda veure gent arreu de l'Estat que es guanya la vida fent humor.

Es pot arribar a saturar l'escena?

És molt català això de patir perquè tot pot anar malament! Si hi ha públic, quin és el problema? L'escena barcelonina només se saturarà per falta de còmics interessants. De moment en tenim. Darrere d'aquest boom hi ha una generació d'humoristes joves, amb idees originals. I en molts casos s'estan fent coses més atrevides aquí que a Madrid!

Com has escollit els humoristes de l'In Risus KM.0?

La comunitat de còmics de Barcelona està molt unida i és molt fàcil conèixer qui s'hi mou. He intentat donar oportunitats a humoristes que tot just comencen. L'In Risus és un festival gran i és important que els còmics d'aquí hi surtin representats. No podem omplir cartells amb noms de fora si aquí en tenim de collonuts! ■

AAAAAAH!

Raquel Hervàs també fa mems. Al l'Instagram @ehsoytuaniedad els fa servir per riure's de l'ansietat que pateix

RIALLES VIVENCIALS Raquel Hervàs

Quan li preguntes a la Raquel pels seus referents humorístics, fa un avís per a navegants: "M'agradaria ser culta i *underground* i dir molts noms en anglès. Però em vaig criar amb Shin Chan, Cruz y Raya i *El club de la comedia*. Jo veia l'Eva Hache i pensava que m'agradaria fer el mateix que ella, però em semblava impossible!". A través d'un humor més aviat anecdòtic, expressa les seves posicions ideològiques. Es confessa com una amant dels jocs de paraules: "Estan mal vistos, eh! La gent creu que són una estupidesa, però a mi m'alegren el dia. Són el meu *guilty pleasure* de la comèdia".

→ @eldodoazul

HUMOR AMB LUPA Maria Rovira

La Maria Rovira (Oye Sherman) considera que intentar definir l'humor d'un mateix "et fa semblar, tant sí com no, un idiota pretensios". La comèdia li ha interessat des de petita: "Per mi sempre va ser una mena de màgia que tenia el poder d'alleugerir-ho tot, fer que la gent sortís una mica de si mateixa". Troba especialment gracios l'humor involuntari, les misèries de la vida oficinista i l'adjectiu *fatal*: "Em cau fatal, això té un gust fatal... És que em fa riure! I sospito que aquí ja estic més sola". Acompanyeu-la als podcasts *Oye Polo* i *La família*, i a *El soterrani* i altres espais de monòlegs.

→ @oyesherman

COMÈDIA DE SUPERVIVÈNCIA Xavi Daura

"Soc el tipus de còmic que intenta fer riure perquè el convidin a beure", diu Daura. El seu humorista de capçalera és l'americà Michael Cho: "Vaig tenir la sort de veure un xou seu a Nova York i em va fascinar com sortia a l'escenari sense tenir res preparat... o això semblava!". És amant de l'amor absurd i defensor dels amics com a font d'inspiració: "Els amics que em fan més gràcia són els que no són humoristes! Admiro la gent que fa riure sense haver de vendre's a si mateixa com a graciosa, perquè això em falta, a mi". Comproveu-ho al canal de Venga Monjas i als seus monòlegs.

→ @xavidaura

DE 'TEMPS DE SILENCI' AL HEAVY Marc Sarrats

"En Godai Garcia va comparar el meu humor amb la sensació de mossegar una manta. Em va fer molta il·lusió". Sarrats confessa que no riu gaire: "Soc una persona tirant a seriosa, normalment les coses em fan molta ràbia o em produeixen molta tristor". Ho acaba transformant en humor quan ho explica als altres "suposo que per por a la sobreexposició emocional", diu. Els seus referents van del film *La màscara* a Serj Tankian, el cantant del grup de metal System of a Down. "Segurament m'ha influït més això que no pas altres còmics de *stand-up*!".

→ @marcsarrats

L'ACUDIT D'IMDB

Irene Minovas

Els referents d'Irene Minovas van des de *Monty Python* i *Mr. Bean* a la Vicenteta i el *Dr. Slump*. És amant de *late night shows* com *Sense títol* i *Saturday night life*. Pel caldo resultant de totes aquestes influències es va decidir a provar els monòlegs. Li fa molta gràcia l'*slapstick* quotidiana: "Si un amic s'entrebanca, cau i en el procés li salta una vamba i li truca sa mare, riuré fins l'endemà", diu. Quan li preguntes si detesta algun tipus de bromes que agradin molt a l'altra gent, respon que ja no: "He deixat de mirar Telecinco", afegeix. I diu que el seu millor acudit és la seva pàgina d'IMDB.

→ @ireneminovas

MANIES I OBSESSIIONS

Ignasi Taltavull

"Amb 12 anys em vaig disfressar d'Andreu Buenafuente al Carnaval de l'escola", explica l'Ignasi Taltavull, còmic i guionista. Es considera una persona de riure fàcil, li fan gràcia sobretot les anècdotes de fracassos: "Per això m'encanta estar ficat en el podcast de *La ruina* amb en Tomàs Fuentes". Ara bé, detesta els jocs de paraules. "Són els acudits que més ràbia em fan, no entenc quina gràcia tenen... Fins i tot m'incomoden i em violenten. En odi, per mi estan a l'altura dels acudits racistes, masclistes o homòfobs", rebla.

→ @ignasitaltavull

Cabòries

Tot el que obsessiona a Ignasi Taltavull acaba sent matèria primera per als seus monòlegs

Charlie Pee, la vida és un monòleg

ES DEFINEIX COM una friqui de l'*stand-up*. Organitza xous d'humor, micros oberts i altres saraus que tenen un denominador comú: pujar a l'escenari a fer riure el públic.

Com hi arribes, a l'*stand-up*?

Vaig acabar Traducció i Interpretació sabent que no volia treballar d'allò. Sempre m'havien agradat els monòlegs, així que vaig buscar cursos de *stand-up* i me'n vaig apuntar a un d'intensiu d'estiu. En el meu primer monòleg vaig adonar-me que podia fer riure sent jo mateixa i vaig pensar: vull fer això, per sempre.

Charlie Pee és un personatge?

No! Tot el que explico m'ha passat de veritat! De fet, després de tants anys fent *stand-up*, penso en la meua vida així. Quan tinc por de fer una cosa, penso: si surt bé serà de puta mare, i si surt malament serà un monòleg.

Tot el que passa a la teua vida és carn de monòleg, llavors?

L'única barrera que em poso és si l'experiència és compartida amb la meua mare o la meua parella. Si ells no volguessin, no ho utilitzaria al monòleg. El primer cop que el meu pare em va venir a veure no em va avisar: en aquell monòleg vaig fer acudits sobre el meu avortament, sobre sexe i sobre polles. Quan es va acabar em va dir que ho havia fet molt bé. Moltes experiències personals són universals, també. Hauríem de poder fer-ne broma. ■

IN RISUS

Del 16 al 20 de març s'estrena l'In Risus, el primer festival d'humor de Barcelona. Durant aquests cinc dies, la ciutat acollirà una setantena d'actuacions de monologuistes i grups de còmics. Combinant noms consagrats en el món de la comèdia amb nous talents humorístics, l'In Risus oferirà monòlegs i xous d'humor, i també música, podcasts i espectacles infantils repartits per dotze escenaris de la ciutat: del Palau Sant Jordi al Teatre Lliant. Entre la programació hi destaquen espectacles com La Vida Moderna Live Show – a càrrec de David Broncano, Quequé i Ignatius Faray – el xou de Berto Romero i el que faran els Venga Monjas amb Miguel Noguera i Ana Morgade amb Charo López. També hi haurà un espai reservat a l'humor en català amb les propostes de comèdia KM.0 liderades per Tomàs Fuentes al Teatre del Raval.

→ inrisus.com

LA LLAMA STORE

Mensualment, la rerebotiga de La Llama Store es converteix en un *open mic* de monòlegs. L'espectacle el presenta Tomàs Fuentes i vol ser un espai d'experimentació i entreteniment per a humoristes novells i còmics que volen provar els seus textos.

→ lallamastore.com

GOLEM'S

L'Almeria Teatre s'ha transformat en el Golem's, un club cultural orientat a la comèdia en directe. L'espai, on el públic es distribueix en petites taules i cadires, és ideal per crear un ambient íntim i relaxat per gaudir d'espectacles humorístics. A l'oferta del Golem's hi ha el Loca Comedy, el primer micro obert de comèdia LGBTQ+ a Barcelona, un espectacle presentat per Andrea Farina i Mai Boncompte on l'humor s'entrellaça amb el drag, la música i la dansa. La sala també acull el Comedy Gold Show, que combina monòlegs de còmics consolidats i nous talents, i el Petit Riot Comedy, la versió més íntima del xou de comèdia femenina presentat per Penny Jay G, que fa dos anys que fa callar a tots aquells que alguna vegada han deixat anar la frase "les dones no són gracioses". A més, s'hi poden veure xous d'humoristes en solitari, actuacions de claqué i espectacles de màgia.

→ golems.cat

Cites per pixar-se

On i quan et faran riure a BCN: xous, espais, micros oberts...

LA CASA DE LA RISA

Sota aquest nom, el Teatre Borràs, el Tivoli i el Coliseum programen comèdia durant tot l'any. El Grup Balañá hi reuneix còmics del panorama estatal i internacional en els seus espectacles individuals. Ara hi destaquen *Els dimarts de l'Albert Pla* al Teatre Borràs.

→ @lacasadelarisa_bcn

TARANTOS COMEDY

La sala Tarantos té una programació que vol fer valdre els còmics i còmiques de l'escena alternativa local, nacional i estatal. Cada setmana programen xous d'una hora amb monòlegs en català, castellà i anglès i que combinen humoristes professionals amb noves veus i formats d'*stand-up*. Cada dijous hi fan *We bitches*, el xou de Charlie

Pee, Irene Minovas i Raquel Hervás: un *roast* –posar algú a parir, vaja– on la víctima no hi és ni se n'assabentarà mai. Per què? Elles diuen que són rates covardes i perquè els hi surt del cony.

→ @TarantosComedy

EL SOTERRANI

El Soterrani és el fenomen humorístic dels últims anys a Barcelona. Aquest espectacle de monòlegs el van impulsar diversos còmics com en Josep Català, la Maria Rovira, en Manel Vidal i en Joel Díaz, convertint-se en un dels primers espais de la ciutat on anar a gaudir de *stand-up comedy* en català. Primer van organitzar nits de comèdia a Casa Gràcia i després van passar al Golem's, l'antic Almeria Teatre. L'èxit ha estat rotund: les entrades sempre

s'exhaureixen en un tres i no res. Cada edició d'El Soterrani és diferent perquè els monologuistes renoven els textos setmana a setmana i hi conviden altres noms de l'escena humorística barcelonina com Marc Sarrats, Charlie Pee, Christian Flores, Dolors Boatella, Roger Peláez, Andrea Daza, Ana Polo i Joan Ferrús. Fa poc han impulsat El Soterrani Legends al Teatre Victòria, un nou format d'aquest espectacle de monòlegs que com indica el seu eslògan, consisteix en "tots els èxits d'El Soterrani en un lloc més car".

→ @elsoterrani_/teatre victoria.com

LA SOTANA AL TEATRE REGINA

La Sotana, el podcast d'humor i futbol de referència a Catalunya, fa un programa al mes en directe des del Teatre Regina. L'Andreu Juanola, el Manel Vidal, el Joel Díaz i el Magí Camps ja fa temps que lideren les audiències del podcast en català amb aquest programa d'esport, és a dir de futbol, és a dir del Barça, és a dir de Messi. Ara es posen en ridícul a l'escenari del Regina en un programa especial amb seccions, tertúlia i la participació del públic.

→ @LaSotana_/jtregrina.com

L'ALTRE

Cada dimarts, a les 20.30, l'escenari d'El Medi es converteix en un laboratori de proves per a humoristes, dinamitzat per mestres de cerimònies com Charlie Pee, Irene Minovas i Marc Oliva. El lloc ideal per descobrir còmics emergents.

→ @altremic

ULTRASHOW

Dos cops al mes, el Teatre Goya acull *Ultrashow*, una constel·lació d'idees absurdes i imatges mentals que Miguel Noguera presenta amb anotacions, dibuixos i un desgavell d'imaginació.

→ @hoy_tal

POSEM CARA A LA CREACIÓ

POSEM CARA AL MERCAT

2021/
2022

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

MERCATFLORS.CAT

Matar zombis... 'check'!

Parlem amb el Mecha de *Malnazidos*,
una pel·lícula que barreja la Guerra Civil
i els zombis, amb què l'actor barceloní
s'ho ha passat bomba

Per Àlex Montoya
Fotografia Omar Ayyashi

LA DIVERSIÓ DESACOMPLEXADA que ens regala *Malnazidos* té a veure amb la seva premissa (la resurrecció dels morts de la Guerra Civil obliga un grup de rebels republicans a unir forces amb tres soldats nacionals contra un enemic comú) i amb la cinefília dels seus directors, Javi Ruiz Caldera i Alberto de Toro, que hi han bolcat referents com el cine de John Carpenter i de George A. Romero. Però també és responsabilitat de la feina d'un grapat d'actors convertits en uns maleïts malparits tarantinians, que semblen passar-s'ho pipa jugant a matar zombis. Al bàndol republicà, a la pell del Mecha, especialista en explosius i tirador de magnífica punteria, hi brilla Álvaro Cervantes (Barcelona, 1989), actor des d'adolescent i amb una carrera d'enorme solidesa.

Quina festa és *Malnazidos*!

Sí, és una aventura. Tinc moltes ganes de tornar-la a veure, perquè ja han passat dos anys des que la vam estrenar al Festival de Sitges. És que no és freqüent, però de vegades passa, que tot i haver-la fet, quan veus la pel·li aconsegueixes abstraure't del fet que en formes part. Recordo el primer visionat, i no posar-li ni un però. És molt rodona.

Es xala especialment rodant una pel·li com aquesta, jugant a matar zombis?

Tal qual, és d'aquelles experiències que se't queden gravades. Hi ha un punt de fer *check*: matar zombis, *check*; explotar bombes, *check*. Moments somiats que com a actor no tens gaires oportunitats de fer. A *Malnazidos* s'hi uneixen el cinema bèl·lic i el de zombis, un còctel explosiu. Aquest tipus de pel·lis tan corals, on es crea una banda, amb caracteritzacions, amb armes, amb acció, són molt divertides de fer. Quasi vas passant pantalles com en un videojoc. I el *tinglado* que es munta, la direcció artística, el vestuari, el maquillatge... És un joc de pati de col·legi premium.

A *Malnazidos* hi ha una lectura interessant: nacionals i republicans units contra un mal major. No sé si passaria a la vida real...

Amb la pandèmia s'ha generat tant de conflicte, tanta polaritat, que veient la pel·li sona molt més improbable, més ciència-ficció, aquesta unió que el mateix fet que hi hagi zombis [riu]. La part més social sembla més impossible que la part fantàstica. Vivim absolutament polaritzats, el que separa és molt més fort que el que et pot unir. Veus algunes coses que estan passant i, si hi poses una mica de distància, tot plegat és absolutament surrealista. Com ens desprenem com a espècie...

"Vivim polaritzats, el que separa és molt més fort que el que et pot unir"

'Malnazidos'

Miqui Esparbé i Álvaro Cervantes encapçalen un film en què els no-morts campen per la Guerra Civil

→ S'estrena l'11 de març.

Tenies com a assignatura pendent la comèdia i ja n'has fet. I també paraves del *check* amb les pel·lis de zombis. Què tocaria ara?

Sempre hi ha coses a la llista. De vegades ni tan sols les tens presents fins que arriben, les tens en un calaix del subconscient. Ara acabo de rodar *42 segundos*, una altra vegada amb Dani de la Orden després de *Loco por ella*. És la història de l'equip de waterpolo als Jocs Olímpics de Barcelona, en què interpreto Manel Estiarte.

Tot un repte!

Sí, entrar en l'esport d'elit, del qual jo sempre he estat molt desconnectat. Sempre he tingut molta més tirada per l'artístic, des de molt nen ja preferia preparar les funcions de final de curs que jugar a futbol al pati. I aquesta pel·lícula m'ha servit per entendre aquest món, sobretot la part mental, perquè la fortalesa mental és fonamental per tenir una vida dedicada a entrenar, a millorar i a guanyar. És un altre exemple de *check* inesperat: hauria demanat a la vida fer un drama esportiu així? Probablement no, però quan arriba, veig que ho desitjava sense ser-ne conscient.

Les dues pel·lícules que has fet amb Dani de la Orden toquen el tema de la salut mental. Ell m'explicava fa poc que tanta

intensitat a la feina li havia provocat un *breakdown*.

És que aquesta feina té una part d'exposició molt gran, i de gestionar emocionalment molts elements, més enllà de la composició del mateix personatge. Fer una pel·lícula implica tenir moltes mirades al damunt, jugar-se molts diners. Tothom ha de treballar a favor de l'obra. I això de vegades és més fluid, i de vegades més complicat. Sentir la pressió forma part d'aquesta feina. I fer un treball terapèutic sempre ajuda: treballar les emocions, tot el que et quedes dins i no expresses, com et sents...

Tu n'has fet, de teràpia?

A mi em va anar molt bé fer teràpia, quan rodava la sèrie *Carlos, rey emperador*, on tenia molta responsabilitat. La vaig fer des d'un lloc de creixement personal, de buscar estar més en pau amb mi mateix i amb el que m'envoltava, de gestionar millor les coses. La teràpia és una eina que recomano a tothom.

Amb *Chavalas*, hem descobert la teva germana, l'Ángela. Quina sorpresa!

És la canya. Una passada d'actriu, i sobretot de persona. Aprenç moltíssim d'ella, té un cor enorme, i crec que ha sigut molt pacient: s'ha anat formant, treballant, a poc a poc, des d'un lloc molt tranquil. No sé si jo no hauria estat molt més ansiós, molt més impacient. Ella és molt bona, i no ho dic perquè sigui la meva germana petita, estic molt feliç per ella, perquè hagi arribat el seu moment. ■

Cultura

Coordina **Borja Duñó**
timeout.cat/cultura

Hora de fer L'Hindie

El Let's Festival inunda L'Hospitalet de música independent, amb grans noms i grans descobertes. Per *Borja Duñó*

EL 13 DE març de 2020 els va enxampar en plena celebració del festival. Havien decidit ampliar-lo a tota la ciutat, inundar-la de música amb 54 grups, i de cop van haver de tancar. Al març del 2021 tampoc es va poder fer, però al maig el Let's va trobar una finestra per oferir concerts per a cent persones assegurades a la Salamandra i "va ser molt emocional", diu David Lafuente, responsable de la sala que impulsa el festival.

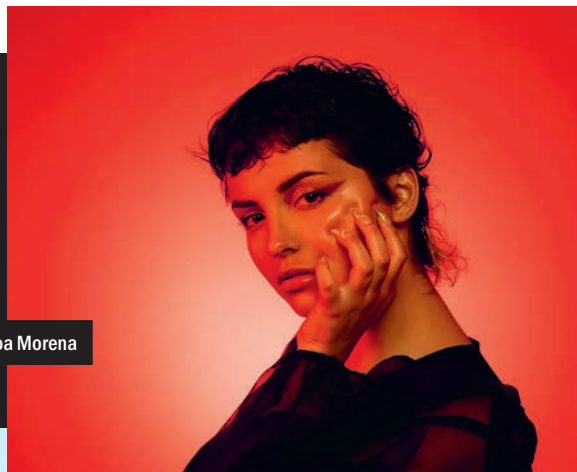
Enguany, doncs, amb tots els indicadors de cara, toca reivindicar L'Hospitalet i la música que s'hi fa. El Let's Festival per fi pot dur a terme el seu projecte d'omplir de concerts la ciutat gràcies a la participació de cinc sales, algunes amb molta història. Serà del 3 de març a l'1 d'abril a Salamandra, L'Oncle Jack, The Void, Espai Zowie i El Pumarejo. Fixem-nos en el Districte Cultural de la segona

ciutat de Catalunya i obrim les orelles, perquè sempre ha sigut un centre neuràlgic de la música independent. A més de trobar-hi grups consagrats, hi descobrirem artistes nous i sorprenents, a mig camí del pop de guitarres i del vessant més electrònic de les noves músiques urbanes.

Salamandra

Amb 25 anys d'història i capacitat per a 800 persones, la sala Salamandra acull els grans noms del festival: Rigoberta Bandini (que va exhaurir entrades al moment), Manel (quasi el mateix), Joan Miquel Oliver (en una nit mallorquina que obren els Da Souza), El Culpio Asesino, La Bien Querida, Depedro i La La Love You. Cada vetllada, però, us permetrà descobrir artistes no tan coneguts; és el cas de veus com les de Galgo Lento, Mariana També i Daniel Sabater; pareu-hi atenció, perquè són els artistes

Alba Morena

Joan Miquel Oliver

Hi haurà artistes nous i sorprenents, a mig camí del pop de guitarres i les músiques urbanes

que escoltarem sense parar en un futur no gaire llunyà.

→ Av. Carrilet, 235. M: Av. Carrilet.
salamandra.cat

L'Oncle Jack

Un altre local amb història, especialitzat en whisky i en concerts acústics, és L'Oncle Jack, que acull els concerts d'Alba Morena (una proposta avantguardista que ens recorda Maria Arnal i Marcel Bagés), Joana Serrat (a qui hem de prestar més atenció, el seu últim disc *Hardcore from the heart*

Daniel Sabater

Shego

Mariana També

Qui més toca?
timeout.cat/concerts

va despertar l'entusiasme de la crítica estatunidenca) i de Santero y los Muchachos amb el seu rock reposat.

→ Roselles, 32. M: Av. Carrilet. onclejack.com

The Void

El número 14 del carrer Santa Anna és històric, també, perquè allà hi havia hagut el Depósito Legal, local mític d'on va sortir DJ Amable i total l'escola que es va crear a la seva estel·la, un punt d'irradiació de la música indie i electrònica als 90, que va nodrir també nits mítiques al

Razzmatazz. Va tenir mala sort, perquè va obrir fa dos anys i al cap de poc va haver de tancar, després d'haver-lo rehabilitat. Ara, acollirà els concerts de b1n0, Pol Bordas i Ferran Palau, artistes que d'alguna manera combinen amb gran sensibilitat l'electrònica i el pop d'autor.

→ Santa Anna, 14. M: Av. Carrilet. [@thevoid.lh](https://thevoid.lh)

Espai Zowie

L'Espai Zowie és des de fa un temps un lloc de referència per a la música independent. Al Let's acull grups que, sense ser

majoritaris, ho estan petant força ara mateix com les madrilenyes Shego i els asturians Axolotes Mexicanos, amb hits gens menors com *Oh boi* i *Te quiero* (...), respectivament. Fixeu-vos també, entre d'altres, en Trezor, un potent duo de música electrònica en directe format per Mür (Mürfila) i Way (Ultraplayback); i en Pinpilinpussies, un altre duo de guitarra i bateria ple de fúria *riot grrrr!* que acaba de publicar *Hipocondría* (2022).

→ Passatge Can Politic, 11. M: Bellvitge / Av. Carrilet. @espai-zowie

El Pumarejo

L'associació sense ànim de lucre El Pumarejo també acull concerts interessants: Chaqueta de Chándal (supergrup amb membres d'Els Surfing Sirles, Santa Rita i (lo:muêso) presenten el seu segon àlbum, *Futuro, tú antes molabas* (2022), però també hi seran Kokoshka, Jimena Amarillo, Diamante Negro i Marialluïsa, entre

d'altres (no us perdeu Alérgicas al Polen!).

→ Av. Carrilet, 187.

M: Torrasa. elpumarejo.org

Música

B-Xtra

El cicle del festival Festival•B presenta un cartell espectacular: Yung Beef (amb les entrades ja exhaurides), Califato 3/4, Sticky M.A., Derby Motoreta's Burrito Kachimba, Rojuu, Cupido i molts més. Diuen que prenen el pols a la cara B de l'escena musical, però això ja és quasi cara A.

→ Fàbrica Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Del 3 al 6 de març. 21,60-32,10 €.

Metronomy

El nou disc de Metronomy, *Small world* (2022), és una meravella. El grup s'allunya una mica del synth pop per endinsar-se en un estil de pop gairebé bucòlic de tempo més reposat que convida a prendre's les coses amb calma i a recuperar el contacte amb la natura. Quina sort teniu els que heu aconseguit entrades!

→ Razzmatazz. M: Marina. Diumenge 6 de març, 21 h. Exhaurides.

Mutek

Arriba la tretzena edició a Barcelona del festival de música electrònica i creació digital Mutek, originari de Mont-real, que enguany convida una bona representació d'artistes canadencs. Tim Hecker, Blawan, Shackleton i Ryoichi Kurokawa són alguns dels noms més destacats del cartell, que també comptarà amb creadors de proximitat, com Marina Herlop.

→ Diversos espais. 7-13 de març. 10-30 €.

Amaia Miranda

La bellesa incontrolada de Xarim Aresté

“La música no té cap mena de finalitat, és com l'amor; quan li busques una finalitat surten les neurosis”, diu Xarim Aresté, a qui hem despertat per parlar del seu nou disc *Ses entranyes*, que surt el 4 de març i que presenta al BarnaSants.

Després de publicar a l'estiu un àlbum en castellà força diferent a tot el que havia fet abans –*Marx Esteria de la Franja* (2021)–, el flixanco recupera l'essència amb un treball tan orgànic que t'embolcalla i no et deixa anar. Està gravat en un dia

i mig i sense assajar, amb la seva nova banda, la que lidera el trompetista Pep Garau: “M'encantaria viure amb ells, són genis”. I les cançons, entre efluvis de jazz i blues i reminiscències dels 70, traspuen una “sensació de veritat” que ell troba en la natura i que convergeix en una poesia torrencial. “Som arbres, però ens perdem en el vocabulari”, afirma. I el directe? “M'he cansat del cubisme i ara tinc ganes de bellesa”, assegura. ■ B.D.

→ Auditori Barradas. M: Rambla Just Oliveras. Dissabte 19 de març, 20 h. 15 €.

Amaia Miranda

Amaia Miranda és una guitarrista i compositora basca de cançons precioses i d'estil cru i delicat que ja s'havia donat a conèixer amb dos EPs, que ha col·laborat amb Amaia Romero i Queral Lahoz i que s'ha encarregat de la música en directe de *Cantojo i la muntanya balla* de La Perla29. Ara presenta el seu primer àlbum, *Cuando se nos mueren los amores* (2022), al BarnaSants. Fans de Nick Drake, Joni Mitchell i Elliott Smith, no us la perdeu.

→ Casinet d'Hostafrancs. M: Hostafrancs. Divendres 11 de març, 20 h. 12-15 €.

Idles

No es veuen com una banda de rock, ni de punk, ni de postpunk. Què és, doncs, aquest quintet de Bristol que ve

a presentar el seu quart àlbum *Crawler* (2021)? És tot això i molt més: cançons que escapen a les catalogacions fàcils amb elements del hardcore i, segons com, del Nick Cave més salvatge, i un directe huracanat que, diuen, “et gira el paraigües”.

→ Razzmatazz. M: Marina. Dimecres 9 de març, 20 h. 30 €.

The Divine Comedy

Poca broma. The Divine Comedy –la de Neil Hannon, no la de Dante, s'entén– fa trenta anys i ho celebra amb un concert al cicle Sit Back de L'Auditori i dins del Cruïlla de Primavera que coincideix amb el llançament d'un *greatest hits*, *Charmed life – The best of The Divine Comedy* (2022)

i d'un nou single, *The best mistakes*. L'elegància feta pop!

→ L'Auditori. M: Glòries. Dijous 10 de març, 21 h. 25-40 €.

Alizzz

Productor de C. Tangana i guanyador de tres Grammys llatins i ara amb tot un àlbum al seu nom, *Tiene que haber algo más* (2021). Ja és vox populi que Cristian Quirante és molt més que DJ i creador de música electrònica: el castelldefelenc és un gran compositor de hits i sap defensar-los tot sol dalt d'un escenari, posant-se ell mateix al capdavant d'una banda en directe. Aquesta serà la seva primera vegada a Barcelona.

→ Razzmatazz. M: Marina. Dijous 24 de març, 20 h. Exhaurides.

27è Minifestival

Programar durant 27 anys pop independent des de la independència més absoluta, moguts per un amor a la música que va molt més enllà de les modes, és una autèntica heroïtat. Enguany amb Thalia Zedek i Chris Brokaw (dels inoblidables Come), uns formidables caps de cartell.

→ Espai Jove Les Basses. M: Vilapicina. 25 i 26 de març, 20 h. 7-14 €.

Sleaford Mods

Si no heu vist mai el directe del duo de Nottingham, aquesta és la vostra oportunitat. Rap anglès arrelat en el post punk, pura poesia de la *working class* britànica amb un punt gamberro que enganxa. El seu últim disc és *Spare ribs* (2021).

→ Razzmatazz. M: Marina. Diumenge 27 de març, 21 h. 23 €.

Ginestà

Ginestà és ara mateix el grup que ens fa felços. Ja han publicat l'esperadíssim *Suposo que l'amor és això* (2022), l'àlbum que inclou la meravellosa *L'Eva i la Jana*, un pom de flors de pop lluminós amb tornades glorioses *made in* Sant Andreu. Al l'Apolo dins el Cruïlla de Primavera.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dijous 31 de març, 21 h. 13,20 €.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

EL TOP 3

Clàssica

HOLGER TALINSKI

↑ Stravinski

El Palau de la Música acull un concert d'obres d'Igor Stravinski, amb Les Siècles, l'orquestra que dirigeix François-Xavier Roth. Música dels ballets *L'ocell de foc* i *La consagració de la primavera*, a més del *Concert de violí* (amb la violinista Isabelle Faust com a solista).

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dijous 24 de març, 20 h. 30-100 €.

ALFONS FLORES

↑ Pelléas et Mélisande

L'òpera de Debussy, basada en el drama de Maeterlinck, torna al Liceu gràcies al muntatge dirigit per Àlex Ollé. La direcció musical és del mestre Josep Pons, al capdavant de l'orquestra i el cor del teatre, amb Stanislas de Barbeyrac, Simon Keenlyside, Franz-Josef Selig i Julie Fuch entre els cantants principals.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Fins al 18 de març. 14-269 €.

KLAUS MELLENTIN

↑ Teodor Currentzis

El director grec, una de les batutes més sol·licitades del moment, torna a Barcelona per actuar a L'Auditori amb la Simfònica SWR de Stuttgart. El programa inclou el poc conegut *Concert per a viola i orquestra* de Marko Nikodijevic, amb Antoine Tamestit com a solista, i la *Sinfonia número 1* de Brahms.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dimarts 29 de març, 20 h. 24-138 €.

L'AUDITORI 2N MOVIMENT:
AMOR I ODI

TEMPORADA 21/22

AUDITORI.CAT

9-10 / ABRIL

SIMFONIA FANTÀSTICA

ORQUESTRA OBC, PABLO FERRÁNDEZ
I JUANJO MENA

10 / MAIG

RÈQUIEM DE MOZART

JORDI SAVALL, CAPELLA REIAL DE CATALUNYA
I LE CONCERT DE LES NATIONS

19 / MAIG

QUINTET DE SCHUBERT

QUARTET CASALS I SANTIAGO CAÑÓN

L'AUDITORI ÉS
UN CONSORCI DE

AMB EL
SUPPORT DE

Teatre i dansa

Amor. Un exercici argumentatiu

L'actriu i traductora Maria Bosom interpreta en solitari aquest text de l'autora berlinesa Sivan ben Yishai en el qual posa en dubte el relat heteropatriarcal del món a partir de dos personatges icònics del segle XX, Popeye i Olivia. Una peça que ens planteja fins a quin punt és possible alliberar-nos de la càrrega patriarcal sobre la qual s'alcen els pilars de la nostra societat.

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Del 3 al 20 de març. 12-21 €.

Any attempt will end in crushed bodies and shattered bone

El coreògraf i ballari belga Jan Martens busca qüestionar com ha evolucionat la protesta entre les diferents generacions i per això compta amb disset intèrprets damunt l'escenari que van dels 16 als 69 anys. Cossos diferents relacionant-se i ballant. La peça va ser un èxit al Festival d'Avinyó 2021.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. 19 i 20 de març. 25 €.

Ejaculant diarrea

Si hi ha un ésser humà radical a Barcelona no és altre que Roger Peláez. Porta anys fent *Mandonguilles del frenillo* el primer dimarts de cada mes a l'Antic Teatre i no hi ha xou que no l'ompli. Dibuixant de còmics, músic ocasional, Peláez estripa la realitat com ningú. I ara estrena nou espectacle en el qual promet deixar la moral del públic per terra.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 3 al 6 de març. 7,50 €.

El més bonic que podem fer

La companyia Sixto Paz estrena aquesta obra de Jan Vilanova en la qual Pau Roca i Montse Colomé ens parlen de Carmen Urondo Ezcurrechea, una dona que va escapar de dues guerres, va ser tinent de l'exèrcit Roig i va viure

El futur, segons Íntims Produccions

Dels intestins...

Els Íntims Produccions són, sens dubte, la companyia més excitant que ha sorgit a Catalunya en els últims anys. Amb *Wasted* es van posar al mapa. Amb *Pool (no water)* van confirmar que els havíem de seguir de prop. I ara estrenen, canviant el guió, *Dels intestins una soga i del cul un sac de gemecs*, una peça de títol ben boig que parla del futur que ens espera. Diuen que el muntatge vol ser un

diàleg, però prometen visions terribles del que espera a la humanitat.

Els Íntims, que compten amb l'ajuda a la direcció de David Climent, ens presentaran "un gemec col·lectiu que prega a les divinitats existents que tot ens vagi tan malament com pugui" i que "aquests moments finals de decadència miserable en aquest món siguin tan cruentos com sigui possible" per poder purgar tots els mals que hem provocat. ■ Andreu Gomila

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del 9 de març al 3 d'abril. 10-20 €.

la clandestinitat i l'exili. I que aquí, al final, és la història d'una àvia explicada pel seu net.

→ Fundació Joan Brossa. M: Jaume I. Del 16 de març al 10 d'abril. 10-20 €.

Els nostres fills

Isabelle Bres, Albert Pérez i Maria Pau Pigem interpreten aquesta obra de Lucy Kirkwood sobre les conseqüències d'una apocalipsi nuclear. Tres persones grans, en un refugi, expliquen el món que han deixat als seus fills. Dirigida per Marta Gil Polo, qüestiona els espectadors sobre la seva petita

o gran responsabilitat personal pel futur del planeta.

→ Teatre Akadèmia. M: Hospital Clínic. Del 16 de març al 10 d'abril. 22 €.

Final de partida

Jordi Boixaderas, Jordi Bosch, Jordi Banacolocha i Margarida Minguillón donen vida al clàssic de Samuel Beckett, amb direcció de Sergi Belbel. Confinats dins d'una habitació amb dues finestres que els connecten a un exterior sense vida, Hamm, un invàlid cec, i Clov, el seu servent, un home coix i hiperactiu, passen el temps i discuteixen.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Del 9 de març al 18 d'abril. 20-30 €.

Síndrome de gel

Xicu Masó s'endinsa en la crisi migratòria europea, acompanyat per Mohamad Bitari i Clàudia Cedó, a partir de l'estudi de la metgessa Elisabeth Hultcrantz sobre la síndrome de la resignació, observada ja a Suècia als anys 90 del segle XX, que afecta infants i joves immigrants. Una malaltia que porta a la letargia en resposta al trauma del desarrelament.

→ Teatre Lliure: Gràcia. Del 23 de març al 24 d'abril. 9-29 €.

'Macbett'

Harakiri

Amb un llenguatge propi que combina música, dansa i text i sempre amb la voluntat de fer activisme a través de l'art, Les Impuxibles (Clara i Ariadna Peya) aixequen un espectacle al voltant del suïcidi a partir d'un text de María Velasco.

→ TNC. M: Glòries. Del 17 de març al 17 d'abril. 10-20 €.

Macbett

Ramon Simó porta a escena el clàssic de William Shakespeare versionat per Eugène Ionesco, que el va convertir en un relat còmic d'ambició, corrupció, covardia i excés, tot creant una farsa tràgica que porta la bogeria humana als seus extrems més salvatges. L'obra compta amb les interpretacions d'Anna Alarcon, Laia Alsina, Pep Ambrós, David Anguera, David Bagés, Pepo Blasco, Joan Carreras, Josep Julien i Xavi Ricart. ■ A.G.

→ TNC. M: Glòries. Del 24 de març al 24 d'abril. 12-24 €.

Més arts escèniques a timeout.cat/teatre

OBRA DEL MES

Adeu Arturo

L'ARTURO CIRERA MOMPOU, abans de morir, va repartir el seu patrimoni en tres parts: el 70% per als uns, el 20% per als altres i un 10% per als que quedaven. Una divisió que va fer feliços a pocs i va empenyar a molts. Més o menys el que passa amb l'últim espectacle de La Cubana, on tenim una part llarguíssima que és el funeral en temps real d'aquest artista polifacètic d'origen andorrà, una part hilarant i extraordinària que ens situa tres dies abans del comiat a la casa del que serà difunt i una mena d'epíleg curt on veiem, amb les dones de la neteja pel mig, què passa tres hores després del funeral.

El problema és que la primera part, el moll de l'os del xou, acaba convertint-se en un enfilall d'actuacions dels amics del mort que es van repetint i que desitgem, com en tot funeral que dura més del compte, que s'acabin d'una vegada. Just després, quan ens situem en el passat, l'espectacle puja a excel·lent, canvia de ritme i gaudim de La Cubana amb totes les de la llei, més teatrals que musicals, més *Gente bien*. El riure aflora i ens reconciliem amb la companyia. L'últim tros manté el nivell i marxem del teatre amb la sensació d'haver vist dues obres (potser tres).

Després d'un casament (*Campanades de boda*), La Cubana havia d'explorar un enterrament. Dos esdeveniments de la vida quotidiana de la gent del tot teatrals. Aquest *Adeu Arturo* té escenes de premi, però també d'altres que oblidarem ben aviat. Tanmateix, la tropa de Jordi Milán demostra estar en plena forma i que continua sent la més barcelonina de les companyies del país. No haurien de marxar mai de la cartellera. ■ *Andreu Gomila*

DE QUÈ VA...

La Cubana celebra el funeral de l'Arturo, artista polifacètic.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè la tropa està en plena forma i té escenes de premi.

→ Coliseum. M: Passeig de Gràcia. Sense data de comiat. 23-43 €.

JOAN RIEDWEG

BDC

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

Entrada gratuïta

Reserva prèvia a
districtecultural.barcelona

f i s t @BcnDCultural

FEBRER - ABRIL 2022

CENTRES CÍVICS,
CENTRES CULTURALS

BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

Cine

The Batman

Malgrat el secretisme que envolta aquesta nova mirada a l'univers del torturat superheroï, *The Batman* aposta per deixar de banda el que ja hem vist sobre el personatge i sortir de la saga de films que envolten La Lliga de la Justícia. Amb Robert Pattinson com a nou amo de la màscara i del batmòbil, i amb vells coneguts com Catwoman, Pingüí i Enigma creuant-se en el seu camí, el nou Batman sembla basar-se en el còmic *El largo Halloween*, de Jeph Loeb i Tim Sale. I promet ser l'aventura més fosca del personatge.

→ Dir. Matt Reeves (EUA, 2022). 175 min. Estrena el 4 de març.

París, distrito 13

Als 69 anys, el cineasta francès Jacques Audiard (premiat a Canes amb *Un profeta* i amb *Deephan*) sembla entendre a la perfecció els conflictes amorosos i sexuals de generacions allunyades a la seva. A la seva nova pel·li, rodada en un suggeridor blanc i negre, creua els camins de quatre personatges al París dels nostres dies, inspirant-se en tres novel·les gràfiques de l'artista Adrian Tonime. Una delícia.

→ Dir. Jacques Audiard (França, 2021). 157 min. Estrena el 4 de març.

Belle

Entre el conte de fades i la sci-fi cibèrnetica estil *Matrix*, el nou film del mestre Mamoru Hosoda

(*Els nens llop*) torna a demostrar el talent d'un creador acostumat a portar l'anime als festivals més prestigiosos del món. *Belle* va il·luminar Canes i ara els cinemes amb la seva proposta poètica, que explica la peripècia d'una adolescent amb doble vida: per un costat manté les seves rutines d'institut; per l'altre, i gràcies al seu avatar en un món virtual, és una estrella de la música.

→ Dir. Mamoru Hosoda (Japó, 2021). 121 min. Estrena el 11 de març.

El hombre del sótano

Un home s'instal·la al soterrani d'una parella i converteix la seva vida en un infern. Una premissa potent que pot recordar títols com *De repente*, *un extraño*, però que enllaça amb temes molt presents al nostre voltant, com el negacionisme, l'antisemitisme o l'ascens de l'extrema dreta. Basat en fets reals, aquest thriller amb tocs de crítica sociopolítica juga amb el talent de tres intèrprets que s'entenen a la perfecció: Bérénice Bejo (*The artist*), Jérémie Renner (*La chica desconocida*) i el gran François Cluzot (*Intocable*).

→ Dir. Philippe Le Guay (França, 2021). 114 min. Estrena el 11 de març.

Escape room: La pel·lícula

Després de quatre temporades d'èxit teatral, Joel Joan i Héctor Claramunt porten al cinema la seva funció, en la qual dues parelles posen a prova les seves relacions quan pensaven passar una divertida estona dins un *escape room*. Amb la incorporació d'Ivan Massagué (*El hoyo*), el repartiment d'aquesta

Una dona en flames

Joachim Trier ens parla del seu captivador retrat d'una dona desconcertada

CHRISTIAN BELGAUX

EL CINEASTA JOACHIM Trier, amb *La peyor persona del mundo*, ens regala dues hores irresistibles, amb una deliciosa dramèdia, lleugera i emocionant, que dibuixa alguns moments rellevants del trànsit a la maduresa de la Julie, posant el centre en dues relacions sentimentals. “La pel·li parla de la negociació entre la vida que t’imagines i les limitacions que imposa la realitat. No vull sonar pretensions, però les grans qüestions existencials no són gaire elevades ni intel·lectuals, i tenen a veure amb aquestes coses que tenim al cap tota l’estona. El xoc entre expectatives i realitat sempre s’imposa”, apunta Trier.

La senyoreta Julie

La protagonista canvia de vocació i de nòvio, i deixa clar que, com ens passa a tots, el seu camí vital passarà per l'assaig-error. Estructurat en dotze capítols, més un pròleg i un epíleg, el film veu com la Julie s'enamora, s'avorreix, juga amb els límits de la fidelitat i s'enfronta a tot allò que implica fer-se adult. Comèdia romàntica? No ben bé: “Vaig pensar en *Annie Hall* i en títols dels anys 30 i 40, com *Històries de Filadèlfia*. Però tens raó quan parles d'anti-comèdia romàntica: la bellesa i l'amor estan marcats per la pèrdua i el pas del temps. Em sap greu ser freudià (riu), però sempre lluitem entre l'erotisme i la mortalitat”.

Una actriu magnètica

L'aposta guanyadora de la pel·li té molt a veure amb la tria de Renata Reinsve. L'actriu va ser premiada a Canes pel seu personatge. Diu Trier: “Si he tingut algun encert ha estat veure-la abans que ningú (riu). Té sentit de l'humor, lleugeresa, fisicitat, i és capaç de mostrar vulnerabilitat i intimitat. És una estrella”. ■ Àlex Montoya

→ Dir. Joachim Trier (Noruega, 2021). 121 min. Estrena l'11 de març.

'Belle'

hilarant comèdia negra compta amb el mateix Joel Joan, Paula Vives i Mónica Pérez, que ja van interpretar els personatges als escenaris.

→ Dir. Héctor Claramunt (Espanya, 2022). Estrena l'11 de febrer.

El acontecimiento

Guanyadora del Lleó d'Or al darrer Festival de Venècia, la segona pel·lícula de la francesa Audrey Diwan és un contundent al·legat feminista que se centra en la necessitat de decisió de les dones sobre els seus propis cossos. Situada al París dels anys 60, la història segueix una jove universitària que descobreix que s'ha quedat embarassada i que decideix avortar i plantar cara a la vergonya, al dolor i, fins i tot, a la possibilitat d'anar a la presó.

→ Dir. Audrey Diwan (França, 2021). 100 min. Estrena el 18 de març.

Código Emperador

Les clavegueres de l'estat salten dels informatius a la ficció cinematogràfica en aquesta producció espanyola que té com a protagonista un agent d'informació del CNI, ficat en un embolic que el supera. Luis Tosar i l'ex concursant d'*Operación Triunfo* Alexandra Masangkay encapçalen el repartiment d'un thriller trepidant que signa Jorge Coira (corresponsable de la sèrie de tant èxit *Hierro*, de Movistar+).

→ Dir. Jorge Coira (Espanya, 2022). Estrena el 18 de març.

'El acontecimiento'

Cámara Café, la película

Aquella mítica sèrie que Telecinco va emetre entre 2005 i 2009 troba ara la seva versió cinematogràfica trencant el format de càmera fixa davant la màquina de cafè, ampliant ambicions i esquitxant la comèdia basada en els diàlegs amb elements d'altres gèneres, com l'acció o la ciència-ficció. Hi continuen apareixent la major part dels actors originals, d'Arturo Valls a Ana Milán i Carlos Chamorro, i s'hi afegeix Ernesto Sevilla (Muchachada Nui) com a director.

→ Dir. Ernesto Sevilla (Espanya, 2022). Estrena el 25 de març.

Arthur Rambo

El cineasta francès Laurent Cantet (Palma d'Or a Canes amb *La classe*) proposa una reflexió sobre els perills de les xarxes socials i sobre la cultura de la cancel·lació a partir de l'experiència d'un jove escriptor d'origen magrebí que explota amb una novel·la que el converteix en l'autor de moda. Tot això fins que algú treu a la llum unes antigues piulades homòfobes i misògines a Twitter, escrites amb el pseudònim d'Arthur Rambo, i amb voluntat irònica i provocadora.

→ Dir. Laurent Cantet (França, 2021). 87 min. Estrena el 25 de març.

La cima

Javier Rey (el protagonista de la sèrie *Fariña*) i Patricia López Arnáiz (Goya 2021 a Millor Actriu per *Ane*) formen la parella protagonista d'una aventura que els porta a les escarpades parets de l'Anapurna. Ell és un escalador que busca complir una promesa i superar el major repte de la seva vida. Ella, també escaladora, viu apartada del món en un refugi de muntanya, i un accident unirà els seus camins. Ibon Cormenzana dirigeix aquest viatge físic i emocional. ■À.M.

→ Dir. Ibon Cormenzana (Espanya, 2022). Estrena el 25 de març.

Més pel·lícules a
timeout.cat/cine

Buenos Aires, 47-49 · tel. 934 951 447 · 08036 Barcelona · www.teatreakademia.cat

Neutre **AKADÈMIA**

ELS NOSTRES FILLS De Lucy Kirkwood
DIRECCIÓ: Marta Gil Polo
Del 16 de març al 10 d'abril
UNA COPRODUCCIÓ DE PUÇA ESPECTACLES I EL TEATRE AKADEMIA.

Patrocina: **SANJO ELI PIQUET**
Amb el suport de: **Consell de Govern de Barcelona**
Amb la col·laboració de: **el Periódico**, **TREC**, **ECOCIWINE**

el Periódico

Esteve Lucerón. La Perona, 5 d'agost de 1982. AFB

ESTEVE LUCERÓN LA PERONA L'ESPAI I LA GENT

EXPOSICIÓ / ENTRADA LLIURE
25.11.2021 – 22.05.2022
ARXIU FOTOGràFIC DE BARCELONA

Pl. de Pons i Clerch, 2, planta 2a
08003 Barcelona | Tel. 932 563 420
barcelona.cat/arxiufotografic

Horari: De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h. Diumenges i festius, de 10 a 14 h (excepte 25/12, 1/1 i 1/5)

Accés: Autobús: V15, V17, V19, H14, H16 i 47 | Metro: Arc de Triomf (L1) i Jaume I (L4) Renfe: Arc de Triomf Bicing: estació 390. Comerç, 36

Ajuntament de Barcelona AFB Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Art

Un homenatge a Pierre Matisse

La Galeria Mayoral acull cinc obres de Miró, Millares, Saura, Rivera i Canogar, en aquesta exposició comissariada per Elise Lammer que vol ser un homenatge a Pierre Matisse. Matisse va ser un dels marxants d'art més impotents del món que va ajudar diversos artistes de les avantguardes espanyoles de postguerra a donar-se a conèixer arreu d'Europa i als Estats Units.

→ Galeria Mayoral. M: Passeig de Gràcia. Fins al 13 d'abril. Gratis.

Vessels

Les escultures d'Eva Fàbregas han habitat la galeria Bombon Projects: són cossos que captiven la mirada de l'espectador per les seves aparences biomòrfiques i oníriques a la vegada. Són esferes i altres formes de làtex, resina i feltre de colors pastel que desprenen un to sexual i parlen de la capacitat creadora de l'individu. A més, s'hi intueix una reflexió sobre allò efímer: les escultures, a poc a poc, s'aniran deteriorant.

→ Bombon Projects. M: Arc de Triomf. Fins al 26 de març. Gratis.

Segon mercat

La galeria Àngels Barcelona acull aquesta mostra d'Oriol Vilanova que parteix de l'observació rigorosa dels mercats de segona mà. L'artista comprèn aquests espais com una gran ficció que es va llegint i escrivint alhora,

i per això l'exposició presenta els mercats de les puces com escenaris on es crea un relat.

→ Àngels Barcelona. M: Liceu. Fins al 19 de març. Gratis.

Emoción

Una exposició de diversos artistes que comparteixen la recerca d'una estètica captivadora i la voluntat de capturar el temps. A la Galeria Ola, les obres de creadors aparentment diferents com Xano Armenter, Javier Mariscal, Carmen Van den Eynde, Rubén Sánchez i Manuel Outumuro volen descobrir-nos un llenguatge comú en l'art.

→ Galeria Ola. M: Girona. Fins a l'abril. Gratis.

Apocalipsis now

Nathalie Rey explora les tragèdies humanes a través d'una estètica kitsch i més aviat infantil amb l'ús de peluixos, joguines, plàstics i colors pastel. La galeria Alalimón produeix un recorregut pels eixos centrals de l'obra de l'artista exposant dibuixos realistes, fotografies i projeccions audiovisuals i sonores.

→ Alalimón. M: Espanya. Fins al 19 de març. Gratis.

Iran do Espírito Santo. El Pangolín

La primera mostra a Espanya de l'artista brasiler Iran do Espírito Santo exposa una sèrie inèdita d'aquarel·les produïdes al llarg del confinament, que juguen amb la puresa de les formes i la monocromia i, ara, són una antologia de reflexions dels mesos de quarantena.

→ Galeria Senda M: Urquinaona. Fins al 28 de maig. Gratis.

Un àlbum

Aquest projecte de Mercè Soler comença amb un sopar entre persones que es dediquen a l'art de la paraula i acaben amb la configuració d'un llibre d'artista. La taula parada els servirà de punt de partida amb paraules inscrites a les estovalles, la vaixel·la, els coberts i les copes.

→ Chiquita Room. M: Urgell. Fins al 2 d'abril. Gratis.

Les millors expos a [timeout.cat/art](https://www.timeout.cat/art)

Els ulls de Barcelona

EXPO DEL MES

DE QUÈ VA...

De fotografies de Barcelona d'inicis del segle XX.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per entretenir-vos reconeixent personatges, moments històrics i racons desapareguts que han marcat la ciutat.

→ KBr. M: Ciutadella | Vila Olímpica. Fins al 8 de maig. 5 €.

ADOLF MAS NO només va presenciar la Setmana Tràgica, la construcció de la Via Laietana o la primera pedra que es va col·locar al Palau de la Música: va fotografiar aquests moments crucials de la història de la ciutat. Ara, el KBr acull la primera exposició monogràfica sobre aquest personatge desconegut. Organitzada amb la Fundació Institut Amatller d'Art Hispànic, la mostra exhibeix dues-centes fotografies que aquest fotògraf va fer de les transformacions que Barcelona va viure durant el segle XX.

Mas va immortalitzar el paisatge visual de la ciutat. La mostra et porta dels Encants Vells a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi tot aturant-se davant d'individus anònims i situacions quotidianes: els bombers en carro, un ramat de cabres per Collserola o la venda de begudes en un quiosc de la Rambla de Canaletes.

A més, l'amistat d'Adolf Mas amb artistes del moment com Ramon Casas li va obrir les portes del backstage cultural de la ciutat. Va fotografiar l'interior d'Els Quatre Gats i dels tallers de Josep Llimona i Antoni Gaudí. També va retratar dives emblemàtiques de l'espectacle com Tórtola Valencia i la soprano María Barrientos.

El títol de la mostra *Adolf Mas. Els ulls de Barcelona* ja presenta el fotògraf com el cronista visual de la Barcelona del segle XX. Les imatges defensen que Mas no va ser només uns ulls, sinó un cervell pensant de la ciutat. De fet, el que el diferenciava d'altres fotògrafs de l'època és la visió de futur: a l'Arxiu Mas, ell i el seu equip van dedicar-se a conservar i inventariar les seves fotografies. És gràcies a aquesta tasca que ara podem gaudir-ne. ■ Rita Roig

'Vessels'

VESSELS D' EVA FÀBREGAS

CRUÏLLA

MÚSICA, ARTS & COMEDY
DEL 6 AL 9 DE JULIOL DEL 2022

6 DE
JULIOL

RELS B

TRUENO * TOTEKING **I MÉS!**

7 DE
JULIOL

RESIDENTE * MOLOTOV * STAY HOMAS

BALKAN PARADISE ORCHESTRA **I MÉS!**

8 DE
JULIOL

JACK WHITE * DURAN DURAN

RIGOBERTA BANDINI * ZAHARA * HOT CHIP

MEUTE * DANCETERÍA * DELAFÉ Y LAS FLORES AZULES

ELEFANTES * JOE CREPÚSCULO * VINTAGE TROUBLE

THE BLOODY BEETROOTS DJ SET * NIÑA POLACA

DAN PERALBO ^{IEL} COMBOI * TRAVIS BIRDS **I MÉS!**

9 DE
JULIOL

JUAN LUIS GUERRA 4.40 * RUBÉN BLADES ^{CON ROBERTO DELGADO ORQUESTA}
ROZALÉN

SEED * FAT FREDDY'S DROP * TANXUGUEIRAS * BUHOS

SOFI TUKKER (DJ SET) * CIMA FUNK * QUERALT LAHOZ

THE TYETS * COLECTIVO DA SILVA

HABLA DE MÍ EN PRESENTE **I MÉS!**

Entrades

CRUILLABARCELONA.COM

Ⓞ BARCELONA, PARC DEL FÒRUM

Patrocinador principal

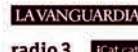
Ampli el suport de:

Patrocinador:

Mitjans:

radio 3 iCat cat

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Molta barra!

Adeu gastrobar, hola 'bareto': la rehabilitació saborosa del bar de barri cotitza a l'alça. Per Ricard Martín

A VEGADES M'AGAFA un rampell de penedit, per haver col·laborat a popularitzar el concepte *gastrobar*, avui sinònim de croqueta cara i *aigua acabada de ferra* 2,50. Passo de flagell, em redimeixo ben de gust en aquestes quatre noves/velles barres de bar, on s'hi menja i s'hi beu de nassos.

Bar El Pollo

Rehabilitar un bar és tendència. Però el cuiner Aimar Córdoba és un malalt de barra. "Soc un boig dels bars *manolo*, me'ls conec tots", explica. I quan va poder agafar el bar del costat de La Paloma, El Pollo, no s'ho va repensar: "Té 40 anys i només s'hi ha donat de menjar des que va tancar la sala, perquè amb el mam ja feien". Córdoba és de Bilbao, i les seves truites a la basca (meloses, dolces, líquides) descrediten els indocumentats del *sense ceba*. Una factura

incrustada en el plàstic dels tovallons fa de carta. "Ens dediquem a les tapes i els guisats, no pas als tàrtars d'alvocat", treu pit. El Pollo té l'aire del típic melancòlic apartapobres del Xino, però quan arriben els plats es dispara l'alegria: el producte és fresc i de primera, i la carta té un apartat d'espectaculars plats de cullera, i és que te'ls podries trobar en un restaurant clàssic de Bilbao. No és barat, però l'opció tapes és festa per a quasi tothom. → Tigre, 31. M: Sant Antoni. 611 166 276. 15-35 €

La Cañada

Un altre bar de barri que ha premut el botó de *reboot* és el Bar La Cañada. En JuanPe González (Banda Municipal del Polo Norte), ha revifat aquesta esplèndida barra inoxidable del 1980, al Poble-sec més tranquil, amb l'ajuda de l'actor-artista Nico Baixas i la Lina

El Pollo

Collonut

COLLONUT

Ruiz. "Reproduïm una manera espanyola d'entendre el bar, amb gent dreta i bon producte de tota la mediterrània", diu. Ha ajuntat delicadeses fredes (olives de Bailén, tonyina fumada de Múrcia, embotits de Salamanca, formatges artesans...) amb una carta de vins a copes ben triats, i un parell de guisats que fa la seva mare: delicioses les mandonguilles amb records especiats de Casablanca, destí de l'exili republicà dels seus avis. Ja no hi ha els lloros dels primers anys del bar, però sí molta alegria d'una clientela

jove i farandulera. Atents al seu instagram, que anuncia els concerts que hi fan.

→ Bòbila, 5. M: Poble Sec. 636 803 023. 10-15 €. @lacanadabcn

Tremendu

Dèiem mare? El 2017 en Jordi Marzo (ex cap de sala del Velòdrom) va obrir el Tremendu, un bar de tapes i vermut a la Bordeta amb la seva mare Manoli. Marzo és del barri. Després de picar pedra 18 hores al dia, ella és a punt de jubilar-se, i el Tremendu despatxa una seixantena de

Tremendu

Més bona taula a **timeout.**
cat/millors-tapes

La Cañada

guisats i vuit truites al dia, perquè el xup-xup de la mare (calamars farcits, mandonguilles amb sípia, fricandó...) ha fet boca-panxa-orella fins a convertir un baret de barri obrer en pol d'atracció gastronòmic. “La deslocalització i un local petit ha fet que pugui ajustar el preu i oferir un producte òptim”, resumeix. A la porta del costat hi ha obert el Tremendu restaurant, però a la barra mantindrà “l’essència del bar, i això inclou el preu”. Arrenglerades a l’expositor, les seves tapes, boníssimes, acabades de fer (musclos, carxofes,

“Soc un boig dels bars ‘manolo’, bar que veig, bar on entro”

calamars) obren la gana, atreuen, eixamplen el carrer estret.

→ Passatge d’Andalusia, 8. M: Mercat Nou.
93 162 91 76. 15-20 €.

Collonut

“M’agrada la idea de ser la nevera del veí”, m’explica l’Arnau Barba, al Collonut de les Corts. Ja ha obert tres Collonuts: a Olesa, 7 i a Gran de Sant Andreu, 180. Són bars de barri al barri i per al barri. Des de la terrassa de les Corts, penso en llibertat, copa i puro. Perquè al Collonut s’hi menja de collons i a un preu rebentat. “Soc de Maragall, i volia

un tiquet de 15 euros”, explica Barba, jove hostaler de 33 anys amb experiència en altes barres (Abellán, Moritz). A Maragall la gent es muda per anar-hi, a les Corts és el bar de sota. A tots hi ha la mateixa oferta: excel·lent producte local amb preparacions directes i preu arranat. Exemples: torrada de porc dels Casals amb mel (plat de Michelin a 2,70 euros!), o un guisat de cua de bou (12,90) d’on n’hi mengen tres. Un

lloc de gaudi porcí i beure bo, bonic i barat.
→ Gelabert, 14. M: Les Corts.
93 038 44 03. 15-20 €.

1

HIDEOUT BURGER

2

OLAYON PHOTO

1 Hideout Burger

Els van ser pioners del tema a Barcelona. I en què consisteix? Doncs en lloc de servir-te sis pams de recepta barroca, simplifiquen les hamburgueses (primes, de 160 grams) amb receptes senzilles, que apunten al plaer primari. I acabades de fer: una *smash burger* no és res més que aixafar una pilota de carn contra la planxa calenta, afavorint així la cocció i la caramel·lització. El resultat és un disc prim i torradet, però sucós per dins. Que portin pocs ingredients no vol dir que no siguin un festival. La Say Cheese! és una barbaritat amarada en una salsa casolana de formatge fos amb una pluja de bacó cruixent.

→ Consell de Cent, 242 i Diagonal, 121. hideout-burger.com

2 Durango Diner

Durango és una versió *cowboy queer* d'un *diner* al desert del nord de Mèxic, explica en Magid. Els germans Alam han recreat una visió escapista del restaurant popular dels Estats Units. Ni és una hamburgueseria ni un *breakfast served all day*, tampoc una taqueria, però hi trobareu un xic de tot plegat a un alt nivell (cocteleria inclosa). Com la seva *smash burger* de vedella, formatge i pa amb una substanciosa salsa casolana de bourbon.

→ Aribau, 18. 93 12 534 48. @durango_diner

TOP 5

Hola, 'smash burger'!

És la darrera tendència en hamburgueses: discos de vedella fins i torradets, amb receptes que van a les combinacions bàsiques i no pas a fer 'nouvelle cuisine' entre pans

3

VICIO

3 Vicio

L'obertura de les hamburgueses a domicili de Vicio –*start up* creada per Aleix Puig, de *Masterchef*– va ser una de les grans pilotades del 2021: de fer *delivery* a facturar dos milions d'euros. I ara tenen un establiment híbrid a Barcelona d'on surten les comandes i que també és restaurant. El màrqueting és excel·lent, la *smash burger* també. La BBQ Bacon Cheeseburger porta doble disc de 180 g de vaca madurada, bacó cruixent, *cheddar* i salsa barbacoa casolana. Com diuen ells: et donem el que et mereixes.

→ Via Augusta, 21. ganasdevicio.com

4

MACHAKA BURGER

5

SCOTT CHASSEROT

4 Machaka Burger

Una altra bonica història de *start up* de carn picada. En Paulo Pusset tenia un restaurant *healthy* que la pandèmia va fer trontollar i la salvació va venir a base d'hamburgueses a domicili. Tant va reflotar el vaixell, que ha passat d'*hummus* i *kale* a reobrir com a Machaka Burger, especialitzada en *smash*. D'alguna cosa s'ha de menjar: i millor si són unes hamburgueses brutals que el 2021 van facturar mig milió d'euros i van crear dotze llocs de feina.

→ Balmes, 165. machakaburger.es

5 Fast Eddie's

L'Edward White, estatunidenc de les Illes Verges, va obrir Fast Eddie's a finals del 2021, a la Ribera, i és un artista minimalista de la *smash*: "Torno als bàsics. 120 grams de vedella amb cogombres en vinagre, ceba, formatge, mostassa i salsa anglesa. I para de comptar". El seu *diner* també és espartà: una pissarra amb dues receptes d'entrepans, peix arrebossat els divendres, patates fregides i cervesa bona. La carn té un xic de maduració i un 20% de greix. És mossegar-la i notar un xut de sabor unitari, càlid i concret al cervell. I és tan bona que la devores com un llop.

→ Carders, 6. [@fasteddiesfood](https://www.instagram.com/fasteddiesfood)

RESTAURANT DEL MES

Follia de Pot

→ Creu d'en Muntaner, 17 (Sant Joan Despí). 93 477 10 50. 30-40 €.

AL FOLLIA DE Pot tenen clares dues coses: que al pot petit hi ha la bona confitura, i que un guisat és més bo l'endemà. La barreja entre aquest saber tradicional i la bogeria de tres cuiners joves provinents de Mugaritz ha reobert el soterrani (i bodega) del restaurant Follia, un referent de gastronomia tradicional a Sant Joan Despí. La idea és de la Fran Baixas (exdissenyadora i filla d'en Jo, propietari del Follia), l'Alatz (exmetal·lúrgic) i en Gianmarco (exfilòsof), un trio que busca oferir cuina catalana renovada i estacional per compartir, en un espai on tot ho cuinen, serveixen i controlen.

Allà baix obren pots amb guisats –que han precuinat– perquè el sabor millori amb el temps, i que acaben al moment. Pots bojos, com el pil-pil fred de peus de porc amb vinagreta; pots acollidors, com el conill en xocolata i regalèssia, i pots familiars, com el pollastre *màcali-mòcoli* de la besàvia de la Fran. En definitiva, pots tècnics i tradicionals que busquen allò casolà des d'un soterrani íntim, amb una tria de música personal, vins a copes originals i canviants i una cuina oberta i calmada on regna la follia controlada. L'espai es traslladarà aviat a l'hort del restaurant, on aquell gest tan tradicional (i tan boig avui en dia, per desgràcia) de collir verdures de temporada per preparar l'estofat, serà el dia a dia dels cuiners. ■ David Himelfarb

DE QUÈ VA...

Un restaurant d'alta cuina catalana tradicional (molt) renovada.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir formes increïbles de repensar els plats de tota vida.

M
MORITZ
BARCELONA

PALO
MARKET
FEST

5/6 · 19/20 MARÇ

1er TORN DE 12:00 A 17:00 · 2n TORN DE 17:30 A 22:00

DISSENY, MODA, ARTESANIA, BELLESA I SALUT

M
MORITZ
BARCELONA

PUBER by TANIT PLANA

APEROL
SPRITZ

STREET MUSIC EXPERIENCE amb

AURORA ARENAE · BRIGITTE EMAGA

LUCIA FUMERO · BEX HOULIHAN · TONIA RICHARDSON

FEVER-TREE

VIRGINIE · HANAKITO · BUSA
LADY AVOCADO · MERITXELL DE SOTO

CARRER PELLAIRES Nº 30 / METRO SELVA DE MAR
www.palomarketfest.com

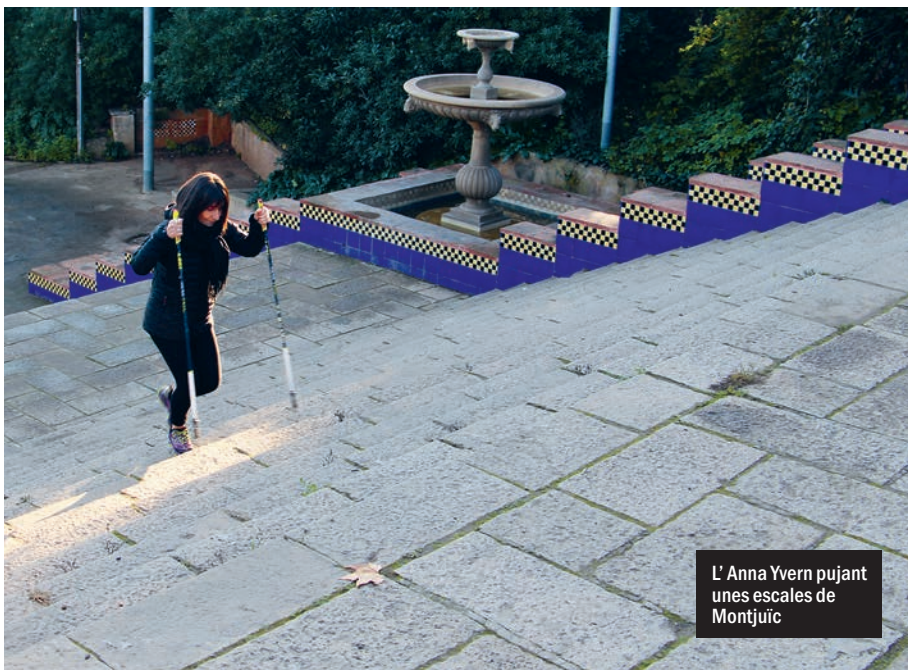
Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Escales del carrer Santa Elionor

ANNA YVERN

L'Anna Yvern pujant unes escales de Montjuïc

EUGÈNIA GÜELL

LO

Segur que ja havíeu notat que Barcelona no és plana: veniu a pujar i baixar les escales més especials de la ciutat? L'Eugènia Güell agafa aire!

Escalem

CE

BAR

HI HA MOLTA gent que puja escales i no en sabem les històries. D'aquesta gent, ella en diu "els meus estimats desconeguts". Se'ls troba gaudint de les vistes a dalt de les escales de Tenerife, per exemple. "Quan passes un dol no tens ganes de trobar-te amb gent coneguda, i ells són allà, però no molesten". Entre ella i

els seus estimats desconeguts, hi ha una diferència: mentre ells han pujat les escales pintant-les i esbufegant-les perquè no n'han tingut més remei, ella les ha pujat amb intenció i entusiasme. N'ha comptat els graons i en penjarà una foto a Instagram (@escalesdyvern). "Quan em pregunten si ja les he pujat totes, responc: espero que no!", exclama.

La seva història

Es diu Anna Yvern i cada setmana puja, com a mínim, 2.000 graons de Barcelona. I és que de la quotidianitat de pujar un esglaó, ella en fa un homenatge. Amb el seu marit feien esport, i quan ell va agafar una malaltia només podien sortir a caminar. Ella, per cansar-se, pujava les escales que

Escales de Forestier,
al passatge de les
Bateries

EUGÈNIA GUÉLL

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/març

NA

es trobava i ell l'esperava a baix. Des que el seu marit va morir, cada cap de setmana fa rutes per les escales de Barcelona. Només les pot baixar si les ha pujat abans. “Quan pugues t'estàs esforçant, vas endavant. És com la vida: no veus mai què hi haurà a dalt”, explica.

(G)raons per explorar

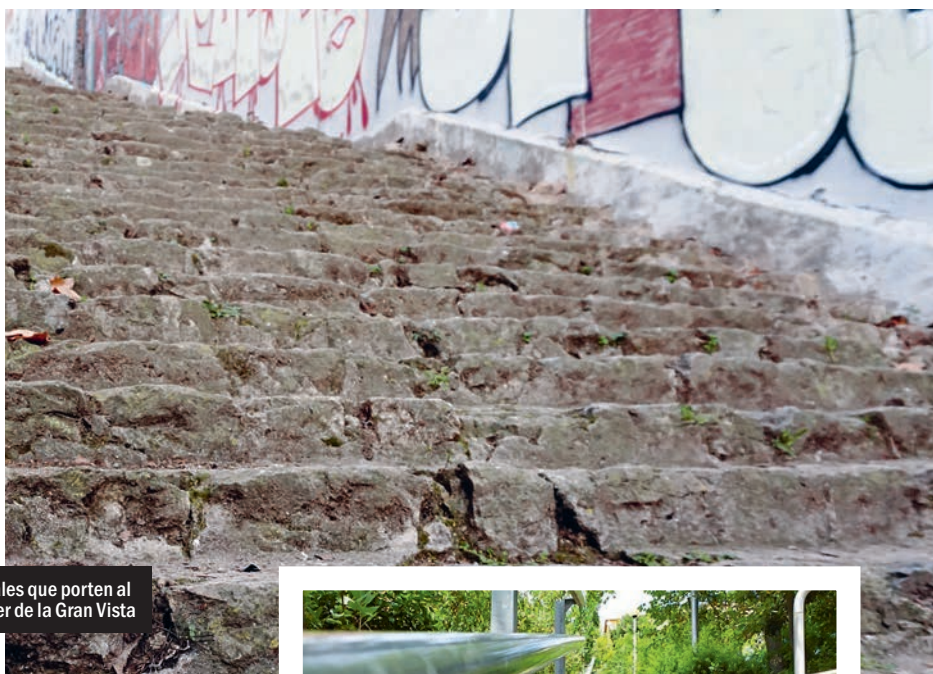
Les escales són barreres i les evitem deliberadament, agraïm les mecàniques i aprofitem els ascensors. Per a l'Anna, en canvi, són un lligam, i descobrir-ne l'ha fet seguir endavant. De fet, pujant graons descobreixes que hi ha mil motius per pujar escales.

Pels racons plens de colors

A les escales del carrer Santa Elionor no s'hi ha trobat mai ningú. “Deuen pensar: on porta, això? Qui ho sap!” A prop del Parc Güell, aquests 95 esglaons taronges, blancs i negres són els més fotogràfics que trobareu.

Per amagar-s'hi

Vells, trencats i buits: entre aquests 154 graons hi creix la vegetació. Vorejant l'Institut Ferran Tallada, al Guinardó, hi trobem unes escales irregulars, mig amagades i salvatges. “Aquí no us hi trobaran!”

Escales que porten al
carrer de la Gran Vista

JULIA DURAN

Per les bones vistes

Un punt d'inici per arribar al castell de Montjuïc són les escales de l'enginyer francès Forestier. Imponents i de pedra de la muntanya de Montjuïc, si després dels 226 graons seguiu endavant trobareu vistes de 360 graus de la ciutat.

Per trepitjar un lloc inèdit

Pujant les escales del carrer Josep Maria Sert sembla que entris a les cases de la gent. “Tothom es deu pensar que són privades i per això aquests 167 graons no els puja mai ningú!”

Per fer rècords (o cansar-se)

Les escales de la Font del Mont són les més llargues, i et portaran a Vallvidrera amb 438 graons. Aquí hi has d'anar expressament, però en general

les escales són un lloc de pas, plens de gent desconeguda que, esglaó a esglaó, pugen i baixen cansament i històries. Si mai us trobeu amb l'Anna pujant una escala, portarà auriculars amb la música del seu marit. Ella és només una de les històries que amaguen les nostres escales, que fan pujada, però que a Barcelona van de les ones al cel. ■

Escales del carrer
Josep Maria Sert

ANNA VERN

Cultureja

Brain Film Fest

El cervell també té dedicat un festival de cinema. És el Brain Film Fest, que ja arriba a la cinquena edició i estrena a Espanya documentals com *The disruptors*, sobre el TDAH, i també porta pel·lícules de ficció, com *Supernova*, que presentaran a la Gala Inaugural i que tracta de l'amistat i la demència.

→ CCCB. M: Catalunya. Del 17 al 20 de març. Diversos passis. Gratuït amb reserva a brainfilmfest.com

Dansa Metropolitana

La dansa arriba als teatres, centres cívics, carrers i places de dotze ciutats metropolitanas per fer accessible aquesta disciplina a tota la ciutadania. Barcelona acollirà quasi una vintena d'espectacles, com *Aclucalls*, de la companyia laSADCUM, sobre els traumes de la generació Z, o *Harakiri*, de Les Impuxibles.

→ Diversos espais. Del 10 al 27 de març. Entre 5 i 29 €. dansametropolitana.cat

Jazztrònica

'Aclucalls'

laSADCUM

Xala

Sant Medir

El dia 3 de març els carrers de Gràcia tremolen més que mai: la festa més dolça de la ciutat torna plena de llatinades en una cercavila de 9 a 13 h amb les Colles de Sant Medir pels carrers de Gràcia, Sarrià-Sant Gervasi i la Bordeta. Cap a les 13 h, totes les colles es troben al voltant de l'Ermita de Sant Medir, a la serra de Collserola, i a les 20 h, tornaran de cercavila començant pel carrer Gran de Gràcia.

→ Diversos espais. M: Fontana. 3 de març. Grátis.

One Heart Festival

Ja és la segona edició d'aquest festival internacional de gòspel, que inclou un concert a la plaça Reial i tallers amb icones com Isaac Cates (Estats Units) i Lurine Cato (Regne Unit), entre d'altres. A més, també faran un concert al Palau de la Música Catalana amb

un gran cor europeu de gòspel de fins a cent cantants.

→ Diversos espais. 19 i 20 de març. 135 € per totes les activitats. oneheartfestival.net

Jazztrònica Fest

Aquest 2022, el Jazztrònica Fest & Market torna amb noves propostes: d'una banda, la primera edició d'aquest any serà el 20 de març, amb DJ Torner quartet feat. Erik Truffaz & M. Ayza i Blue Lab Beats. I d'altra banda, a partir d'aquest març hi sumen el Jazztrònica XS, amb una programació estable al Jamboree els divendres i dissabtes a la nit, a partir de 13,50 euros.

→ Jardí del Teatre Nacional de Catalunya. M: Glòries. 20 de març. A partir de 5,50 €.

Abroadfest

Aquest serà el primer gran festival de música a la ciutat després de les restriccions. Com sempre, l'Abroadfest espera rebre en aquesta novena edició tant joves locals com estudiants americans amants de la música

electrònica, que inundarà el Sant Jordi Club, el Sutton i el Shoko durant tres dies.

→ Diversos espais. Del 3 al 5 de març. A partir de 55 €. abroadfest.com.

Cirque du Soleil

Després de dos anys d'absència, el Cirque du Soleil torna a muntar la carpa a Europa i ho fa per primera vegada aquí. Hi presenta l'espectacle *Luzia*, que explica la història d'un paracaigudista viatger que es troba amb molts llocs, rostres i sons de Mèxic.

→ Travessia Industrial, 50. L'Hospitalet de Llobregat. M: Hospital de Bellvitge. Del 17 de març a l'1 de maig. A partir de 40 €.

Amb canalla

One, two, three... folk!

Si voleu cantar, ballar i pujar a l'escenari amb la vostra família, aquest és el vostre lloc: el CaixaForum ha programat un concert familiar per gaudir del viatge d'un grup de músics de carrer que coincideixen en una estació de tren dels Estats Units. Hi sonaran autors com Peter Seeger, Bob Dylan i Simon and Garfunkel, i es mostraran les proves de so, les afinacions vocals i les tècniques de sonorització. Tothom està convidat a participar-hi!

→ Caixaforum. M: Espanya. Del 5 al 27 de març. Ds. a les 18 h i dg. a les 12 h. 6 €.

No t'avorriràs si mires timeout.cat/març

ISIDRE MANILS
fora de camp

08.02—15.05.22

Can Framis, Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Isidre Manils. Sèrie «Acoblaments», 2018-2021 (detall)

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Sabors i aromes d'espècies

La cuina tradicional del restaurant indi Nice Spice del Poblenou ret honor al seu nom i transforma les espècies en protagonistes dels seus plats deliciosos. Els tastem!

SI US AGRADA el menjar indopakistanès i sou dels que en ensumar l'aroma de les espècies iniciu una peregrinació en busca del plat que el desprèn, aquest local al Poblenou no us decebrà. Té una terrassa agradable i un saló interior d'ambient i decoració popular, i amb televisió inclosa emetent Bollywood, que posa un toc musical i de color. El seu menjar tradicional és tan autèntic que fins i tot rep gent de fora que hi va expressament per assaborir-la. I la cosa ve de lluny, perquè el Nice Spice es vanagloria de ser el restaurant indi més antic del barri.

Estan especialitzats en *tandoori masala*, una barreja d'espècies que s'afegeix a nombrosos plats i es cuinen en un forn tandoor. Una altra de les seves especialitats són les receptes amb pollastre. Per suposat, cal tastar el seu famós pollastre *tandoori*, tot i que si voleu descobrir delícies noves, demaneu el pollastre *shahi korma*, amb una salsa de coco i ametlles, o el *tika masala*, amb tomàquet i iogurt.

Plats sorprenents

A més, a la seva àmplia carta proposen plats d'allò més sorprenents per al paladar. Per exemple, les *palak paneer*,

DE QUÈ VA...

El restaurant indi més antic del Poblenou.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè gaudireu d'una cuina tradicional indopakistanesa d'allò més autèntica.

→ Pujades, 207 bis.
nice-spice.es

ideals per a vegetarians, un plat d'espinacs amb formatge, cremós, deliciós i amb un lleuger toc picant. Tot, sempre, acompanyat dels seus pans deliciosos, com el *garlic naan*, a base d'all i coriandre, o el *cheese naan*, de formatge. I deixeu lloc per a les postres, perquè a més de pastissos boníssims com el *halwa*, de sèmola, o les *gulab jaman* (boletes de llet fregida), ofereixen una gran varietat de batuts, com el *lassi kashmiri*, fet amb festucs i xarop de roses, o l'espectacular *lassi* de mango. Ah, i tasteu també el te de la casa, negre, amb llet i amanit amb cardamom. Voldreu repetir.

Descobriu l'extensa carta de cuina indopakistanesa del nice-spice.es

Viatges

Coordina **María José Gómez**
timeout.cat/viatges

Mam, natura i literatura

Irlanda és una potència en aquests pilars de l'esperit humà. I el 2022 és el seu l'any.
Per Ricard Martín

ESTIMEM IRLANDA PERQUÈ barreja cultura, paisatge i festa de manera extraordinària. Al tigre cèltic li agraden els saraus i llegir. I el 2022 és un any excel·lent per tornar a la verda Èire. Vegem-ne quatre motius de pes (en trobareu molts més a ireland.com).

100 anys d'‘Ulisses’

El monument literari de James Joyce –que va obrir el camí a la modernitat formal de la novel·la contemporània introduint el monòleg interior– apleix un segle. El punt àlgid de la celebració serà el 16 de juny, amb el Bloomsday, en què els dublinesos donaran vida als personatges de la novel·la. I tot l'estament acadèmic i museístic se centrarà a homenajar la vida i l'obra de l'escriptor (i dels seus personatges) amb simposis i exposicions.

→ 16 de juny. Bloomsday.
bloomsdayfestival.ie

El 2022 se celebra el Sant Patrici més gran de la història

Bram Stoker Festival

Dia de Sant Patrici

L'imminent 17 de març serà el dia de Sant Patrici més gran i ambiciós de la història d'Irlanda: del 17 al 20 de març –a més de Dublín– Cork, Limerick, Waterford, Sligo i Kilkenny han preparat una agenda d'esdeveniments culturals (música, història, comèdia...) i un fotimer d'activitats que van més enllà del tòpic de les desfildes i el mam (també presents, esclar).

→ Del 17 al 20 de març. stpatriksfestival.ie

‘Joc de trons’

Als Linen Mill studios (Irlanda del Nord), hi acaba d'obrir el Game of Thrones Studio Tour, el primer parc temàtic del món dedicat a la sèrie d'HBO. Sereu al lloc original de

rodatge i ben a prop d'una ruta de localitzacions naturals d'alguns capítols que fan caure de cul, com la Petjada del Gegant.

→ gameofthronesstudiotour.com

Dràcula!

L'immortal personatge no va néixer a Romania sinó a Dublín. Enguany fa 125 anys amb el retorn del Bram Stoker Festival, centrat en la figura de l'escriptor i el xuclasang, que pels volts de Tots Sants vampiritza fins i tot l'estàtua de Molly Malone.

→ 31 d'octubre i 1 de novembre.

bramstokerfestival.com

Petjada del Gegant

El barri de Temple Bar

Golden & Smith by Valkiria

En aquest espai d'ambient industrial hi trobareu una proposta saludable amb productes de proximitat i una àmplia oferta vegana d'elaboració pròpia. Podeu combinar els plats per aconseguir un dinar equilibrat: verdures, proteïnes i carbohidrats. A més, a partir del 4 de març hi haurà música en viu!

→ Pujades, 126. M: Llacuna. valkiriahubspace.com

The Greenhouse

El restaurant de l'Hotel Pulitzer és un espai lluminós i envoltat de vegetació que ret culte als productes sans i locals. Ofereix plats que posen en valor les verdures de temporada, les carns de proximitat, el peix portat a diari de la llotja i les postres 100% artesanals. El seu menú de migdia és tota una sana temptació!

→ Bergara, 8. M: Catalunya. [@thegreenhousebcn](https://www.thegreenhousebcn.com)

Sans, locals i deliciosos

Us proposem quatre restaurants que treballen amb productes de proximitat i d'alta qualitat. Hi podeu tastar autèntiques fantasies 'healthy'!

Casa Amàlia 1950

Amb un equip jove i amant del producte local, aquí elaboren cuina de mercat d'arrels tradicionals i amb pinzellades de les tècniques gastronòmiques més actuals. Tot amb el màxim respecte per la professió, el producte i el planeta. Tastareu delícies com el carpaccio de gambes i especialitats amb arròs cristal·lí de Pals.

→ Ptge. del Mercat, 14. M: Girona. casaamalia.com

Camino Bites

La filosofia d'aquest restaurant sostenible, que cuina amb ingredients locals i de forma minimalista perquè mantinguin el seu sabor, és cuidar els comensals i el medi ambient. Totes les receptes són sense gluten i hi trobareu opcions vegetarianes, veganes o sense lactosa perquè assaboriu els millors productes sense limitacions.

→ Roger de Llúria, 24. M: Urquinaona. caminobites.com

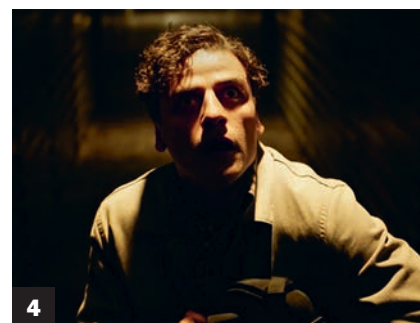

Trobareu més restaurants a timeout.cat

Coordina Borja Duño
timeout.cat/time-in

Herois malparits

El març televisiu va farcit de nissagues familiars, esportives i superheroiques.
Per *Serielizados*

1 The Boys presents: Diabolical

Superherois malparits, irreverents i fills del capitalisme més ferotge. *The Boys*, el 2019, va donar una puntada de peu a l'entrecuix de l'univers de Marvel i DC. La tercera temporada arriba al juny i, per fer boca, Prime Video ens ofereix un spin-off d'animació amb capítols curts i amb un equip creatiu de traca: Seth Rogen, Justin Roiland, Andy Samberg i l'autor original del còmic, Garth Ennis.

→ Estrena el 4 de març a Prime Video.

2 Tiempo de victoria: La dinastía de Los Lakers

Adam McKay és un dels productors i directors de moda. Després d'èxits recents com *Succession* i *Don't look up*, continuarà rebentant-ho amb aquesta sèrie que narra l'èxit incontestable dels Los Angeles Lakers liderats per Magic Johnson. No és una docuserie, sinó una de les recreacions més ben parides dels darrers anys, un viatge meravellós.

→ Estrena el 7 de març a HBO Max.

3 Pachinko

Un dels *hypes* del mes és la sèrie basada en el best-seller de Min Jin Lee que explica la història d'una família coreana durant 80 anys, una epopeia del segle XX que narra el periple d'aquesta família que ha de fugir de Corea arran de l'ocupació japonesa. Va ser un dels millors llibres del 2017 segons *The New York Times* i ara es convertirà en sèrie de la mà de Soo Hugh, guionista de *The killing* i *The terror*. Fa olor de sèrie de morro fi.

→ Estrena el 25 de març a Apple TV+.

4 Caballero Luna

Marvel segueix el seu camí d'èxit trossejant l'univers dels seus personatges en diferents sèries. Ara arriba el torn de Marc Spector, un paio amb un CV bastant complet: un exboxejador, exagent de la CIA i exmercenari que, gràcies a un pacte amb Khonsu, el Déu de la lluna egípcia, es converteix en un lluitador contra el crim amb múltiples identitats. Està protagonitzada pel gran Oscar Isaac. Ja sou dins?

→ Estrena el 30 de març a Disney+.

Ghostwire: Tokyo

GAIREBÉ TOTA LA població de Tòquio ha desaparegut. El seu lloc l'han ocupat esperits malignes, fantasmes i yōkai. El responsable de tot plegat és un misteriós ocultista que amaga el seu rostre rere una màscara de Hannya, el dimoni iracund de qui pren el nom. Aquest personatge del *noh*, un dels estils de teatre tradicional japonès, és tan conegut per les seves banyes esmolades i la seva ganyota grotesca com per sadollar la seva ira diabòlica fent mal a tort i a dret. Encarnem un dels últims supervivents humans de la ciutat. Aliats amb una entitat espectral, farem ús d'habilitats psíquiques i paranormals per derrotar els fantasmes i els esperits que ho han embuixat tot.

Tango Gameworks, estudi responsable de *The evil within*, no abandona les històries de

DE QUÈ VA...

La població de Tòquio ha estat substituïda per una multitud d'esperits esgarriñosos.

PER QUÈ HI HEU DE JUGAR...

Perquè treu suc del folklore nipó per servir un bon còctel de misteri sobrenatural i acció.

→ Tango Gameworks.

PlayStation 5, PC.

59,99-69,99 €.

VIDEOJOC DEL MES

terror, però canvien la tensió, el neguit i els escenaris claustrofòbics del *survival horror* pel ritme frenètic de l'acció en primera persona i els grans espais. El resultat és absorbent i vibrant.

Si amb l'argument del seu darrer treball han gosat omplir els carrers de ciment i neó de la megalòpoli més gran del planeta d'éssers del folklore nipó, amb la fórmula

jugable han incorregut en un atreviment similar: han combinat màgia, poders elementals i arts marçials. El contrast seductor d'entorns ultramoderns i temples tradicionals i la representació fantasmagòrica de racons tan emblemàtics com els carrers de Shibuya conviden a rendir-se a l'encanteri d'aquest atípic thriller sobrenatural.

■ Joan-Albert Ros

L'AUDITORI

2N MOVIMENT: AMOR I ODI

TEMPORADA 2021-2022

TROBA'T
AMB
SIT BACK

10 DE MARÇ

**THE BEST OF
THE DIVINE COMEDY**

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

AUDITORI.CAT

AMB EL SUPORT DE

EN COPRODUCCIÓ AMB:

CRUÏLLA DE PRIMAVERA

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

La memòria intangible

TAN PENDENTS DE

les *boutades* de Michel Houellebecq i Amélie Nothomb com estem que potser ens hem perdut la veu més singular de les lletres franceses contemporànies, una autora que ha construït un univers faulknerià a l'Alvèrnia amb una prosa curosa i sublim i unes històries que, com xiuxiuejades a cau d'orella, et mantenen clavats a la cadira fins que apareix la paraula "fi". Es tracta de Marie-Hélène Lafon, la gran narradora de la França rural, diuen, però que, llibre a llibre, pedra a pedra, ha subvertit qualsevol etiqueta, i que a *Història del fill* ens regala una delicada definició del que és escriure bé i encisar el lector.

OLIVIER ROLLER

Amb poc més de cent pàgines, Lafon retrata tot un segle, des que el pare del protagonista assisteix a l'accident que portarà el seu germà bessó a la mort fins que el net de l'André recús el drama familiar que ha sobrevolat la família des d'aleshores. Del 1908 al 2008. Enmig, a partir de dates assenyalades, viurem una epopeia íntima, fins i tot petita, com totes les gestes familiars al cap i a la fi, en què l'André, el

fill de Paul Lachalme, intentarà saber qui és el seu pare. Ell, que s'ha criat amb una germana de la mare, a qui li han vetat conèixer el pare, intentarà existir amb una pregunta sense resposta.

Història del fill és una novel·la de misteri i, alhora, un assaig sobre els intangibles de la memòria, en com el passat modela el futur i la força de l'herència rebuda en tots i cadascun dels éssers humans.

■ Andreu Gomila

HISTÒRIA DEL FILL

Marie-Hélène Lafon
→ Trad. de Valèria Gaillard. Angle. 144 pàgs. 16 €.

MÉS LECTURES

Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ Mamut

La protagonista d'aquesta història vol ser mare costi el que costi i actua empesa com si la natura l'hagués convertida en una geganta capaç de fer qualsevol cosa. I les farà. Ella sola, enmig del no-res.

→ Eva Baltasar. Club Editor. 140 pàgs. 17,50 €.

↑ La vall del Mulde

Després de l'èxit *Amor en cas d'emergència*, Daniela Krien ens serveix onze històries que ens presenten dones que miren la reunificació alemanya amb ganes de deixar enrere els temps tèrbols que han viscut.

→ Daniela Krien. Més Llibres. 256 pàgs. 18,95 €.

↑ Nascut de cap dona

Una novel·la d'ambientació gòtica que ens fa capbussar en l'Europa rural de finals del segle XIX a través d'un relat colpidor que descriu la vida de servitud d'una nena obligada a fer-se gran abans d'hora.

→ Franck Bouysse. Periscopi. 304 pàgs. 19,90 €.

7 — 25 ABR

L 175

Liceu
Opera
Barcelona

TRILOGIA MOZART-DA PONTE

TRES ÒPERES MAGISTRALS SOBRE L'AMOR, ELS GELOS, LA LUXÚRIA, LA INFIDELITAT I EL PERDÓ

DIR. MUSICAL **Marc Minkowski** DIR. ESCENA **Ivan Alexandre**

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU (DIR. COR **Pablo Assante**)

Amb el suport de

Santander

Santander Fundación

LICEU.CAT – 902 787 397 #TRILOGIALICEU

CONSULTEU TOT EL CONTINGUT AUDIOVISUAL A WWW.LICEUPLUS.COM

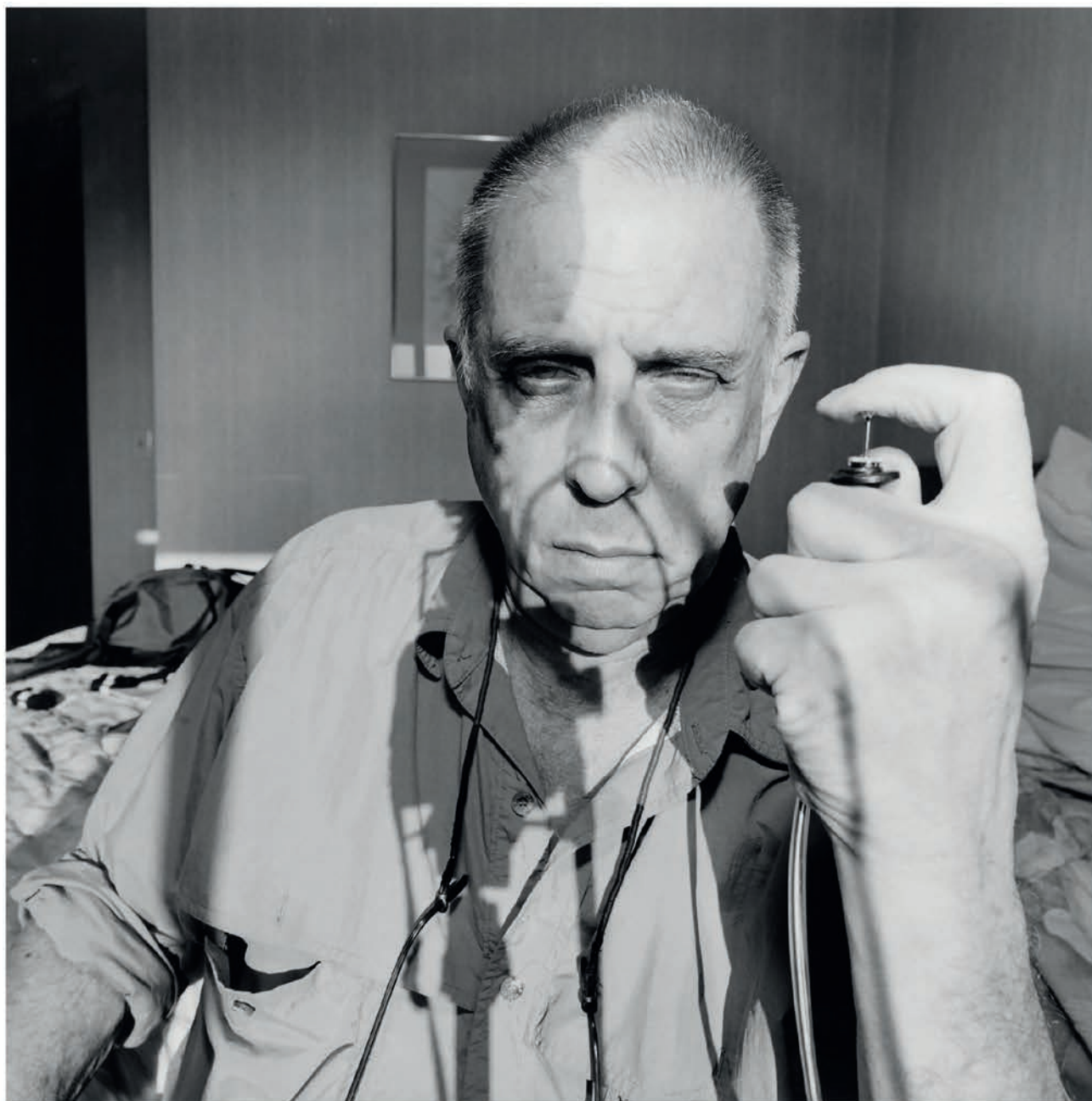
del 18.02 al 08.05.2002

Lee Friedlander

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

Lee Friedlander, Oregon, 1997. Cortesía del artista y de la Fraenkel Gallery, San Francisco
© Lee Friedlander, courtesy Fraenkel Gallery, San Francisco and Luhring Augustine, New York

Torre MAPFRE
Av. del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Evita la espera, compra tu entrada online

kbr.fundacionmapfre.org